77STE JAARGANG No. 10325 WOENSDAG 10 FEBRUARI 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. . 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Vraag en antwoord

Men kan in onze editie van vandaag vanaf de voorpagina en dan verder op een overleespagina (er is nauwkeurig op toegezien, dat het pagina-cijfertje het juiste is!) tot in fijne details de — laat ons zeggen — „politieke quiz" volgen van de vragen en de antwoorden, die respectievelijk door de heer Braam, hoofd van de regeringsvoorlichtingsdienst van de Nederlandse Antillen (en D.P.-statenlid) — en — zijne excellentie de minister-president (die „zijdelings" ook voorzitter is van de Democratische Partij) zijn gesteld en gegeven via de Surinaamse Radio-Omroep, een en ander in antwoord op een vraaggesprek tussen — let wel — de programmaleider van de AVROS en de heer Da Costa Gomez.

Iedereen had tenslotte redelijkerwijze mogen verwachten, dat ook voor wat het antwoord van de minister-president betreft, het vragen stellen aan de programmaleider van de AVROS zou zijn overgelaten.

Zijne excellentie de minister-president had uiteraard, zonder te worden ondervraagd, een toespraak kunnen houden. Dat was dan aanzienlijker verstandiger geweest dan nu de indruk te willen wekken, dat men te doen heeft met een „Life-interview", spontaan en op de man af, terwijl het tegendeel er dik boven op ligt.

Men kan, gelet op alle kritiek, die wordt gehoord en o.m. door prof. Duynstee in onze editie van gisteren uit de doeken is gedaan en onderschreven, zonder veel moeite uit deze vraag- en antwoordmanoeuvre, concluderen, dat de heer Braam verscheidene bijzondere actuele vragen is vergeten te stellen. Er is naar onze overtuiging wel op al te naïeve wijze voorkomen, dat de programmaleider van de AVROS wel eens niet zo vergetachtig had kunnen zijn.

In een objectieve chef van een regeringsvoorlichtingsdienst mag men toch wel zoveel journalistiek bloed verwachten, dat onder de huidige omstandigheden bv. de volgende vraag hem uit het hart gegrepen had moeten wezen: „Excellentie, u spreekt over de belangrijkheid van de steun der oppositie in de Eilandsraad. U doet uitkomen alsof deze steun als een argument heeft gediend om de eilandsraad aan te houden. Maar is dezelfde oppositie nu ook op het beslissende moment en te bestemder plaatse gehoord aan de vooravond van de afkondiging van de maatregel van bestuur.....?"

Wij zijn intussen benieuwd naar een eventueel commentaar van de Surinaamse radio-omroep.

Wil men verder onzerzijds vernemen, welke opmerkingen vanwege de minister-president reeds min of meer onmiddellijk een vreemd licht doen schijnen op dit radio-interview dan zijn het de verklaring van Zijne Excellentie, dat het op ons eiland zo rustig is als het maar zijn kan en diens opmerking over de houding, die de gouverneur heeft ten overstaan van de heren der oppositie zou hebben aangenomen. Zonder spijkers op laag water te zoeken proeft men, met name b.v. uit het gebruik van het woord „uitsluitend" toch wel de intentie om de naar onze mening scheve veronderstelling te wekken als zou de gouverneur min of meer uit beleefdheidsoverwegingen de heren der oppositie hebben ontvangen, zonder dat deze heren er overigens een steek wijzer van zouden kunnen worden..

Heeft zijne excellentie drs Speckenbrink de heer Jonckheer mededeling gedaan van deze audiëntie? En zo ja, heeft de gouverneur zich dan uitgelaten in die zin, waaruit de heer Jonckheer diens mededeling omtrent de houding van de gouverneur heeft kunnen puren. Wij wensen zulks voorshands sterk in twijfel te trekken.

Dat het op ons eiland zo rustig is als maar zijn kan wordt tenminste tegengesproken door de geruchten, waarbij wij vooralsnog in het midden laten, of ze al dan niet gegrond zijn op spanningen, die de dus blijkbaar in alle rust verkerende minister-president wel eens zouden kunnen verrassen.

Het is uit den boze spanningen en stemmingen te zoeken. Het behoort tot de psychologie van een minister-president rust en kalmte te bevorderen — alles met ons welnemen - maar wanneer deze psychologie - zoals het in de sfeer van dit radiogesprek schijnt - er op uit is de indruk te vestigen als zou de oppositie het allemaal wel mooi en best vinden - roept zij - bij ons alvast - de neiging op te staan stellen dat de realiteit ten einde bate wordt verdoezeld. Met welke bedoeling tenslotte niets en niemand gediend zal blijken te zijn.

Wat ze wel zal doen is ook in Nederlandse politieke kringen kracht bijzetten aan het standpunt der oppositie.

Da Costa Gomez in Nederland:

Er is slechts één partij gehoord

Mr. dr. M. F. Da Costa Gomez is op de Amsterdamse luchthaven Schiphol aangekomen. Hij verklaarde tegenover een verslaggever van het ANP, dat hij naar Nederland was gekomen om er met een ieder die als enige oplossing voor moeilijkheden de normale democratische gang van zaken, wenst te spreken over de algemene maatregel van rijksbestuur welke genomen is ten aanzien van de moeilijkheden op Curacao".

Hij herhaalde zijn reeds eerder gemaakte opmerking, dat volgens hem de enige werkelijke oplossing is het houden van verkiezingen. Op een desbetreffende vraag zei mr. Da Costa Gomez niet te kunnen zeggen hoelang hij in Nederland zou blijven.

Mr. Da Costa Gomez verklaarde nog weer dat de vraag in hoeverre gesproken mag worden van „koloniale bevoogding" zoals in een telegram aan de Nederlandse regering werd medegedeeld, in grote mate zal afhangen van de wijze van totstandkoming van de maatregel. „Vast staat", zo vervolgde de oppositieleider, „dat in deze zaak slechts één partij gehoord is, en dat men gehandeld heeft buiten de fracties en de gedeputeerden om. Ik zal hier in Nederland de stem van de andere partij laten horen: de stem van de oppositie."

Sprekende over de bekladding van het standbeeld van koningin Juliana te Willemstad en de besmeuring van de plaquette in de muur van Fort Amsterdam, verklaarde de heer Da Costa Gomez: „Ik betreur het ten zeerste dat deze wandaden zijn gebeurd."

Het is zeker niet de wens van onze partij. Wij streven naar orde en fatsoen en acties als deze moeten dan ook gezien worden als kwajongensstreken van individuele personen. Zij zijn absoluut niet door ons georganiseerd. Geruchten, als zou ik te Paramaribo persoonlijk over deze zaak zijn verhoord, moet ik ten stelligste ontkennen."

Op een vraag, wat de gevolgen zouden zijn indien de regering geen gehoor zou geven aan het verlangen van de oppositie, antwoordde de heer Da Costa Gomez: „De toestand zal ik dan zeer verontrustend moeten inzien. Nu wij bij de rivier zijn, zullen wij de brug moeten oversteken. Onze wens is echter niet onredelijk, en ik kom hier om te zorgen dat zij vervuld wordt. Lukt dat niet, dan zal nog meer afbreuk worden gedaan aan onze goede wil".

Tenslotte verklaarde de heer Da Costa Gomez dat hij er op vertrouwt, dat de goede verstandhouding tussen de Nederlandse regering en Curaçao zal blijven bestaan. „Hiervoor hoeft men slechts een democratische oplossing aan te wenden", zo zei hij.

Elke politieke bijeenkomst verboden

Tijdens een telefonisch vraaggesprek, dat onze hoofdredaktie hedenmorgen had met de gezaghebber, de heer M. P. Gorsira, heeft deze medegedeeld, dat hij tenminste tot de volgende maand, alle openbare bijeenkomsten en politieke vergaderingen van welke partij dan ook heeft verboden, een maatregel, welke, aldus de heer Gorsira, er toe dienen moet de afkoeling der verhitte gemoederen te bevorderen.

Desgevraagd deelde de heer Gorsira mede, dat de heer Godet hem zou hebben verzocht een demonstratie te mogen houden, doch dat op dit verzoek uiteraard niet is ingegaan. Men leze elders op deze pagina wat niettemin toch gebeurd is. Op de vraag of er een of meer arrestanten in verband met de besmeuring van het standbeeld zou(den) zijn vrijgelaten, antwoordde de heer Gorsira ontkennend.

Kardinaal STEPINAC overleden

In zijn geboortedorp Krasic, waar hij sinds 1951 zijn verplichte verblijfplaats had, is vandaag Z.E. Aloysius kardinaal Stepinac, overleden. Kardinaal Stepinac was aartsbisschop van Zagreb. Hij is 62 jaar oud geworden. De kardinaal is overleden aan de gevolgen van een kou, die gepaard ging met stoornissen in de ademhalingsorganen.

Het overlijden van de prelaat werd in Zagreb bekend gemaakt door het luiden van alle kerkklokken in de stad.

Kardinaal Stepinac werd in 1946 wegens „samenwerking met de bezetter tijdens de oorlog" veroordeeld tot zestien jaar gevangenisstraf. In 1951 werd hij vrijgelaten, op voorwaarde, dat hij zich niet buiten zijn geboortedorp in Kroatië zou begeven. Het lot van de kardinaal is een van de voornaamste oorzaken geweest

van de spanningen tussen Joegoslavia en de Heilige Stoel. De diplomatieke betrekkingen tussen de twee staten werden op 17 september 1952 verbroken, nadat Paus Pius XII aan monseigneur Stepinac de kardinaalshoed verleend had.

Vrijblijvend AFP-bericht

De jongste incidenten op Curaçao — zo meldt A.F.P. uit Den Haag — worden in Nederlandse politieke kringen aandachtig gevolgd. In deze kringen is men begonnen te spreken van een „samenspanning". Het wordt niet uitgesloten geacht, dat zich in de komende dagen nieuwe betogingen zullen voordoen, aldus het Franse persbureau A.F.P.

(Het woord „samenspanning" is in verband met de toestand op Curaçao op verschillende wijzen uit te leggen, doch het A.F.P.-bericht laat zich er niet nauwkeuriger over uit — Red).

Politiek aan de lijn „Het u het commentaar gelezen in La Prensa voor wat de mededelingen van de Amigoe betreft over de arrestatie van Rosario?"

„Jawel, dat hebben we, maar we hebben niet de minste lust ons op te houden met de manier waarop gebroeders Rosario alle mogelijke moeite doen om wat zij gedaan hebben recht te praten. Het zou niet erg veel geheel te laten. De alombekende (en op voorpagina's gepubliceerde) situatie der Rosario's is al diep treurig genoeg. Men doet beter te zwijgen dan in details te treden. Dat „La Prensa" kennelijk van oordeel verschilt, typeert dit orgaan wel overduidelijk.

Wij willen er overigens wel op wijzen, dat wij met de benaming „eindredakteur van UNPOCO" bepaald niet hebben bedoeld te tornen aan de verantwoordelijkheid van bedoelde Rosario voor zijn geschrift. De titulatuur „hoofdredakteur" is ons te gortig. Dat wij, wat men ons euvel duidt, niet hebben vermeld, wat bedoelde heer Rosario allemaal meer is en doet (we hebben overigens aangenomen, dat iedereen wel weet, dat die Rosario de leider van UNPOCO is) heeft slechts van doen met de omstandigheid, dat wij, gelet op de nog niet van rechtswege nader bepaalde status van „arrestant" met betrekking tot Rosario een uitzondering hebben menen te moeten maken op ons goed recht op dit ogenblik slechts initialen te vermelden.

o—o—o

Zaterdag a.s. treedt Magyari weer voor het voetlicht in de recreatiezaal van Negropont. Er wordt een afwisselend programma ten gehore gebracht met zowel achttiende-eeuwse Italiaanse muziek als puszta-klanken.

Voor de pauze wordt het concert in sol majeur van Vivaldi ten gehore (Vervolg naar pagina 2.)

Rumoer bij Postkantoor

Godet aangehouden

Hedenmorgen is het bij het postkantoor tot ongeregeldheden gekomen, ook al heeft de schijnbare ongedaan-making geen ernstige incidenten opgeleverd.

De heer Godet had ter plaatse verscheidene 'geest' verwanten opgetrommeld met de kennelijke bedoeling een demonstratie op touw te zetten. Volgens onze gegevens zouden de demonstranten-in-spe de nadruk hebben willen leggen op de vraag, waarom er nooit geen daders zijn gevat toen voor de verkiezingen plakkaten en andere bezittingen van N.V.P.'ers met rode verf werden besmeurd maar ze nu voor wat de bekladding van het standbeeld betreft wel binnen de kortste keren in de kraag zijn gevat.

De politie had blijkbaar lucht gekregen van de voornemens van Godet en zijn mannen. Ze kwam in een sterke bezetting opzetten, waarbij de politiemannen, de klewang in de hand, duidelijk lieten merken, dat zij geen pardon zouden toepassen op het moment dat Godet toch zou doorzetten.

Zonder dat er, voor zover ons bekend, klappen vielen, zijn de demonstranten verspreid. Het bleef echter onrustig rond het postkantoor zoals ook in andere delen van de stad, waar men zonder moeite kan constateren dat de politie in hoogste paraatheid verkeert.

Volgens de jongste berichten is de heer Godet tegen het eind van de morgen door de recherche aangehouden en naar het politiebureau overgebracht.

Onze speciale verslaggever meldt: Hedenmorgen om ongeveer twaalf uur is de heer Godet, evenals de heer H. Rojer, door de politie aangehouden. In een klein groepje met enkele andere mannen kwamen de heren Godet en Rojer van de Punda-zijde over de brug aangewandeld, waar rechercheurs en politie-agenten stonden te wachten. De heer Godet werd aangesproken en naar een wagen gebracht, die op het Brionplein gereed stond. De heer Rojer werd gefouilleerd en naar een andere wagen overgebracht, nadat hij eerst op de wacht was gebracht.

Op het Brionplein sloegen vele toeschouwers het aanhouden van beide mannen gade. Om vijf minuten over half één trokken verschillende agenten, met gummi-knuppel in de hand, weer terug naar de Punda-zijde.

NOS DUSHI CORSOU

Hoezeer de politieke strubbelingen de charme van ons eiland plegen aan te tasten, toont wel dit voor ons eiland — anders dan bij gepeperde voetbalwedstrijden — ongebruikelijke en onsympathieke beeld, waarbij uiteraard niets ten nadele gezegd bedoeld te worden van de niet benijdenswaardige taak der politie.

Exc. Jonckheer antwoordt Da Costa Gomez

Maandagavond heeft tussen de heren Braam en Jonckheer een vraaggesprek plaatsgehad, dat, uitgezonden over de AVROS, van de volgende inhoud was.

Vraag: Wat is uw standpunt ten opzichte van de verklaring van de heer dr. Da Costa Gomez, dat de algemene maatregel van Rijksbestuur van 30 januari ter voorziening in de bestuursmoeilijkheden bij het eilandgebied Curaçao niet langs democratische weg tot stand is gekomen?

Antwoord: Mag ik in de allereerste plaats de AVROS dankzeggen, dat zij mij in de gelegenheid heeft gesteld om het standpunt van de regering van de Nederlandse Antillen uiteen te zetten i.v.m. enkele verklaringen die de heer Da Costa Gomez via uw omroep zou hebben afgelegd.

Bedoelde algemene maatregel van Rijksbestuur kwam langs wettelijke — en dus democratische — weg tot stand. Zij is immers gebaseerd op artikel 93 van de staatsregeling van de Nederlandse Antillen, luidend:

„Wanneer de regeling en het bestuur van de huishouding van een eilandgebied grovelijk worden verwaarloosd, kan een algemene maatregel van rijksbestuur de wijze bepalen, waarop in het bestuur wordt voorzien".

Sedert geruime tijd kon gesproken worden van een grovelijke verwaarlozing van regeling en bestuur van de huishouding van het Eilandgebied Curaçao. Door de eilandsraad, dus de door het volk 7 maanden geleden gekozen volksvertegenwoordiging van het eilandgebied Curaçao, werd op 16 september 1959 een motie van wantrouwen aangenomen tegen alle vijf gedeputeerden. Drie gedeputeerden behoorden tot de nationale volkspartij van de heer Da Costa Gomez, een tot de N.V.P. gelieerde Curaçaose Onafhankelijke Partij en de vijfde gedeputeerde, wel bekend door de heer R. Rosario.

Ondanks deze motie weigerden de gedeputeerden af te treden.

Nu is het zo dat, anders dan in Nederland in de gemeentewet bepaald is ten aanzien van de wethouders, de eilandenregeling van de Nederlandse Antillen geen bepaling kent, volgens welke de gedeputeerden die niet meer het vertrouwen hebben van de Eilandsraad, moeten aftreden. Bij de samenstelling van de eilandenregeling had men deze mogelijkheid van een grove wantoestand over het hoofd gezien. Als deze toestand zich zou voordoen, dan ging men er vanuit dat op grond van gangbare democratische normen een gedeputeerde die niet meer het vertrouwen had van het college, dat hem benoemde, zelf

zijn ontslag zou aanvragen.

De gedeputeerden bleven dus, ondanks de motie van wantrouwen der Eilandsraad aanzitten. Door de Eilandsraad werden toen verschillende bevoegdheden van het bestuurscollege, waarvan de gedeputeerden en de gezaghebber deel uitmaken, ingekort.

Hierna trad slechts de gedeputeerde van de C.O.P. af, overigens tegen de wil van zijn partij in.

(Vervolg naar pag. 2)

GODET

Wij willen volledigheidshalve op dit ogenblik duidelijk onze mening weergeven omtrent de figuur van de heer Godet in het kader van de huidige problematiek rond het eilandelijk bestuur, namelijk deze, dat de heer Godet als de laatste man moet worden beschouwd om wat dan ook voor de goed gemeende zaak van de oppositie op te knappen. Wij wensen ons op dit ogenblik nog wel voor te stellen, dat de heer Godet niet vanwege de „staf"figuren der oppositie wordt gebruikt om namens deze groep op te treden. Wanneer men deze methodiek zou willen volgen, zijn er toch bepaald wel minder kwalijke figuren op te sporen en te bieden.

Intussen is niettemin de indruk niet weg te nemen, dat men Godet omwille de oppositie gaat verzenzelvigen. Het zal van het optreden van de oppositie-partijen afhangen in hoeverre deze voor de partijen sterk afbrekend werkende indruk wordt weggenomen.

In het algemeen wensen wij staande te houden, dat, zolang er nog andere wegen te bewandelen zijn om de stem der oppositie op de daartoe bestemde plaatsen te doen horen, demonstraties à la Godet moeten worden afgewezen.

EL NACIONAL

Harde feiten?

De op het eerste gezicht bijzonder schokkende geruchten rond de vraag waarom gisteren het Venezolaanse blad „El Nacional", een graag gezien en gelezen dagblad, niet op Curaçao is gedistribueerd geworden, terwijl het blad wel was aangekomen, hebben als volgt gestalte gekregen in bepaalde feiten en inlichtingen.

Het blad is inderdaad „verdonkeremaand", doch zulks kon uiteraard zo feilloos geschieden, dat er toch niet veel is uitgelekt omtrent de reden daartoe. In de bewuste „El Nacional" zou dus het bericht zijn gepubliceerd, dat de heer F. Yrausquin, die domicilie heeft in Caracas, Venezuela, uit dat land is gevlucht met achterlating van aanzienlijke schulden. Men beweert — buiten het bericht van het dagblad om, dat het om een bedrag zou gaan van drie miljoen bolivars. In het bericht in „El Nacional" zou zijn vermeld, dat Venezuela opsporing heeft verzocht van bedoelde heer F. Yrausquin. Intussen is op Curaçao bekend, dat hij zich op ons eiland bevindt. Volgens onze informaties ziet de politie alhier geen reden iets aan deze zaak te doen, gelet op de omstandigheid, dat zij vanuit Venezuela geen enkel verzoek in verband met deze affaire heeft gekregen.

De heer Yrausquin zou grote schulden hebben bij luchtvaartmaatschappijen. Hij zou met een K.L.M. toestel zijn „ontsnapt".

Zijdelings wordt medegedeeld, dat bedoelde heer Yrausquin o.m. directeur zou zijn van het Antilliaans toeristenbureau te Caracas.

Er wordt reeds druk gediscussieerd over de vraag of er, in geval de gepubliceerde mededelingen op waarheid berusten, een uitleveringsverdrag tussen Venezuela en de Nederlandse Antillen bestaat, dat mede de mogelijkheid biedt van hieruit dan de zaak Yrausquin aan te pakken. Volgens deskundigen zou zulk een verdrag in bovengenoemde zin bestaan.

In alle kringen, die bekend zijn met de affaire, wordt met spanning uitgezien naar nadere gegevens omtrent de zaak.

Men spreekt er tevens over, dat een en ander wel weer eens ernstige spanningen tussen Venezuela en de Antillen tot gevolg zou kunnen hebben, vooral gelet op de persoon en de naam van de bewuste „voortvluchtige".

De vertaling van het bericht in „El Nacional" luidt als volgt:

„Een politie-bericht meldt het vertrek van de Curaçaose handelaar Fernando Yrausquin, hoge directiebeambte van het reisbureau „Viajes Venezuela" te Caracas, waarvan het kantoor — naar andere berichten melden — gistermorgen was gesloten en met het opschrift: „Verzegeld", was voorzien.

Later meldde men, dat betrokkene door de politie van Caracas of door andere rechercheurs werd gezocht. De P.T.J. (opsporingsdienst) moet het een en ander op het spoor zijn, daar diverse rechercheurs de kantoren van verschillende luchtvaartmaatschappijen, die relaties onderhielden met genoemd reisbureau, hebben bezocht.

Men zegt, dat Yrausquin uit het land is gevlucht als gevolg van de schuld jegens de vervoersmaatschappij aanzienlijk is. De politie heeft bevestigd, dat Yrausquin zaterdag jl. uit het land is vertrokken per K.L.M. vlucht 775, met bestemming Curaçao. Betrokkene is een broer van Ruben Yrausquin, minister van financiën van Curaçao."

(Dit laatste is onjuist. — Red.)

Telegram in Tweede Kamer

De voorzitter van de Tweede Kamer, mr. Kortenhorst, heeft op de vergadering in Den Haag gistermiddag het telegram voorgelezen van de Curaçaose eilandraad, waarin de protestmotie over de bekladding van Koningin Juliana's standbeeld in Willemstad veroordeeld wordt als „een lafhartige en schaamteloze" daad. De eilandraad biedt in deze motie, waarvan afschriften zijn gezonden aan de Nederlandse regering en aan de Koningin, zijn verontschuldigingen aan voor deze grove belediging van de Koningin en betuigt trouw en aanhankelijkheid aan de Koningin en het Huis van Oranje.

Nog een foto van de onrust van hedenmorgen.

Exc. JONCKHEER voor de AVROS

Vervolg van pag. 1

Vele handelingen van het bestuurscollege waren in strijd met de belangen van het eilandgebied. Intussen weigerde de Eilandsraad verschillende belangrijke ontwerpen in behandeling te nemen, w.o. de begroting van het dienstjaar 1960, daar de raad geen vertrouwen had, dat het bestuurscollege het door de raad bij de begroting aan te geven beleid op loyale wijze zou uitvoeren.

Op de 21ste december 1959 nam de Eilandsraad wederom een motie van wantrouwen aan tegen de gedeputeerden, doch ook daarna weigerden zij af te treden. Een en ander zou ontegenzeggelijk leiden naar een chaos in het bestuur; reeds de volgende maand zou in de eilandskas geen geld meer aanwezig zijn om de ambtenaren en werklieden van het eilandgebied Curaçao te betalen.

Door deze onhoudbare toestand zag de regering zich op grond van artikel 43, eerste lid van het statuut, volgens hetwelk zij voor de deugdelijkheid van het bestuur de zorg heeft, verplicht de regering van het koninkrijk te vragen artikel 93 van de staatsregeling toe te passen. Indien de oppositiepartijen zich van hun verantwoordelijkheid tegenover hun kiezers bewust waren, dan hadden zij het niet zover laten komen. Uit deze uiteenzetting blijkt overduidelijk dat van een afstappen van democratische beginselen geen sprake is. Integendeel, deze maatregel was nodig omdat de tot aftreden gedwongen gedeputeerden de normale regels der democratie veronachtzaamd hadden.

U neemt mij wel niet kwalijk, dat ik wat dieper ben ingegaan op uw vraag, doch dit was voor een goed begrip van de redenen waarom ingegrepen moest worden wel noodzakelijk.

Vraag: Volgens de heer Da Costa Gomez had de oppositie graag een nieuwe verkiezing voor de Eilandsraad gewild. Wat is hierover uw mening?

Antwoord: Voor het houden van een nieuwe verkiezing bestond geen enkele reden en de regering van het koninkrijk heeft de rechten van de Eilandsraad dan ook onverkort gelaten. De Eilandsraad, de volksvertegenwoordiging van het eilandgebied, is immers 7 maanden geleden door democratische verkiezingen gekozen en indien deze raad opzij gezet zou worden, dan zou zulks een tornen aan de eilandelijke autonomie betekenen. Maar buitendien is het thans zo, dat in de Eilandsraad ook de stem van de oppositie kan worden gehoord, een reden te meer waarom er geen enkele noodzaak aanwezig is om ook de Eilandsraad zijn bevoegdheden te ontnemen.

Vraag: Is er over de maatregel op Curaçao enige onrust of spanning te bespeuren?

Antwoord: In het geheel niet. Dat de oppositie zich niet met de maatregel kon verenigen en haar afkeuring in allerlei toonaarden uitdrukking gaf, lag wel in de lijn der verwachtingen. Een 20-tal aan de oppositie verwante jongelui hebben geprobeerd een betoging te houden, doch daar zij daartoe van de politie geen vergunning hadden, werden hun de borden ontnomen waarna zij ordelijk uit elkaar gingen. Dit alles werd echter door de bevolking niet serieus opgenomen. Enkele onverlaten die inmiddels door de politie werden aangehouden besmeurden het standbeeld van H. M. de Koningin, een ongure daad die door de gehele bevolking werd afgekeurd. Verder is op de Antillen alles zo rustig als het zijn kan.

Vraag: Weet u misschien hoe lang de algemene maatregel van rijksbestuur zal duren?

Antwoord: Ik hoop, dat de normale toestand spoedig terug zal keren, zodat de Eilandsraad nieuwe gedeputeerden zal kunnen kiezen. Vrijdag jl. heeft de Eilandsraad getoond zijn verantwoordelijkheid te kennen door verschillende maatregelen, die tot stand waren gebracht om de gedeputeerden tot aftreden te dwingen, wederom in te trekken. Ook werd besloten de begroting de 15de februari a.s. in behandeling te nemen.

Vraag: En nu nog een laatste vraag, mijnheer Jonckheer: De heer Da Costa Gomez schijnt over de onderhavige kwestie nog een onderhoud gehad te hebben met de gouverneur van de Nederlandse Antillen. Is u wat van dat gesprek bekend?

Antwoord: De gouverneur kan ieder burger, die hem wenst te spreken ontvangen en vooral zal de gouverneur zeker gehoor geven aan het verzoek van een ambtenaar, zoals de griffier van het hof van justitie, om hem bij de aanvang van zijn buitenlands verlof voorafgaand aan zijn ontslag uit de dienst, te ontvangen. Naar mijn weten is dit het hoofddoel geweest van het bezoek van de heer Da Costa Gomez aan de gouverneur op maandag 1 februari.

Voorzover mij bekend, heeft de gouverneur naderhand nogmaals de heer Da Costa Gomez, thans vergezeld van vertegenwoordigers van de andere oppositiepartijen, ontvangen. Uiteraard kon de gouverneur niet ingaan op de merites van de algemene maatregel van rijksbestuur en bepaalde bij zich uitsluitend tot het aanhoren van de heren.

De heer Da Costa Gomez zou ook nog via de Avros gezegd hebben dat hem het doel, de inhoud en de duur van de maatregel niet bekend zijn. Deze mededeling heeft op de Antillen verbazing gewekt. Doel, inhoud en vermoedelijke duur staan allen omschreven in het bewuste publicatieblad (P.B. 1960 NP. 13) en in de daaraan verbonden nota van toelichting. Waarschijnlijk heeft de heer Da Costa Gomez door zijn op handen zijnd verlof niet de gelegenheid gehad daarvan een gedegen studie te maken.

Tenslotte wil ik langs deze weg de hartelijke groeten doen toekomen aan mijn vele vrienden en kennissen in Suriname, met welk land wij steed zulke sterke banden van vriendschap onderhouden.

Alsnog

In Tokio is alsnog na vijf jaren van voorbereiding een proces begonnen, dat vier overlevende van de atoomaanval op Hirosjima in 1945 aanhangig hebben gemaakt tegen de Japanse staat om schadevergoeding te krijgen. Er zijn twee Japanse Hoogleraren uitgenodigd hun oordeel te geven over kwesties van internationaal recht, die in het proces aan de orde zullen komen.

Politie

Nee Noren, merci

de politie bemiddelen in een nachtclub, waar vier Noren de avond al dansend en drinkend, kortom in gepaste vrolijkheid hadden doorgebracht. Het viel achteraf nog mee dat ze maar vijftien en een halve gulden moesten betalen, maar even goed hadden ze het niet meer. Met een gul gebaad bood een van de schepelingen de bartender zijn horloge aan. De man bekeek het met een schuin oog, en zei toen beleefd Nee, dank u. De Noren werden naar hun schip teruggebracht, waar de dienstdoende officier in zijn beurs tastte.

Tegen acht uur gistermorgen stak een 79-jarige vrouw de weg naar Welgelegen over. Zij werd aangereden door een personenauto en met een gebroken linkerbeen naar het ziekenhuis gebracht.

Verblinding door een tegenligger was er de oorzaak van, dat de bestuurder van een personenauto bij de Knoof uit de bocht vloog en tegen een boom botste. Met snijwonden aan neus en borst werd hij naar de dokter gebracht.

DENKT IEDER, DIE DAT NOG NIET GEDAAN HEEFT, OM ZIJN NIEUWE NUMMERPLAAT? Er werden, op deze rustige dinsdag, 15 processen-verbaal opgemaakt en 20 assistenties verleend. Zeven aanrijdingen beliepen een schade van 3260 gulden. In de haven: vrachtschepen in 12 uit 5; tankers: in 11, uit 8; zeilschepen: in 1, uit 2. Passagiers: in 21, door 252, uit 14. Op Hato landden 12 vliegtuigen; er vertrokken er 11. Gelande passagiers 115, doorgaande 124, vertrokken 124.

Trommelen

„Trommelen op Curaçao" luidt de kop van de hoofdartikelen in het Algemeen Handelsblad, waarin het volgens de redaktie blijkt dat Curaçao „in rep en roer is, sedert de benoeming van de gezaghebber, vorige week, tot alleen bestuurder". Enkele feiten vormen voor dit blad punten tot ernstige kritiek:

De bekladding van beeltenissen van leden van het Koninklijk Huis is een zeer ernstig, afkeurenswaardig vergrijp. Maar niet minder ernstig lijkt ons hierbij de beschuldiging, dat deze acties uit partijpolitieke overwegingen zijn voorbereid. Het is de ordeverstoring als middel om een politiek doel te bereiken. Daarmee zijn de grondslagen van het democratische politieke spel overboord gezet. Met recht heeft de heer Gorsira er op gewezen, dat „men zich in de eerste plaats aan de wet heeft te houden".

Zijn de feiten juist, dan is hiermee het conflict tussen de twee grote partijen van Curaçao, de Democratische Partij en de Nationale Volkspartij, dat eerst vele maanden door het gebrek aan samenwerking tussen de eilandsraad en het bestuurscollege het bestuur verlamde, nu op straat gekomen.

Het is misschien niet de bedoeling van de oppositie-groepen om tot illegale strijdmethoden over te gaan. Toch bleek het gevaar niet denkbeeldig. De bekladding van standbeelden was hier het eerste gevolg van de verhitting der gemoederen. (Had de koningin niet de algemene maatregel van rijksbestuur getekend, waarbij de heer Gorsira tot alleenbestuurder werd benoemd? Sprak premier Jonckheer niet bij vele gelegenheden zijn trouw aan het Huis van Oranje uit?) Deze motivering is primitief en absurd. Men had de rollen omgekeerd: Men wilde niet de leden van het Koninklijk Huis, maar de leiders van de Antilliaanse regering treffen.

Nu wordt op Curaçao graag op de politieke trom geslagen, alleen al om het kinderlijk genoegen dat men in trommelen heeft. De gemoederen zullen in deze zaak wel bekoelen. De oppositie zal goed doen zich daarbij geheel tot legale methoden te bepalen. Zij heeft daarbij het volste recht al haar bezwaren naar voren te brengen en deze ook aan de rijksregering vor te leggen. Het beroep, dat zij gedaan heeft op premier De Quay om op Curaçao nieuwe verkiezingen mogelijk te maken, klinkt in ieder geval welluidender dan het tromgeroffel dat thans op Curaçao te horen is, aldus het „Alg. Handelsblad".

Waarmee — als wij er een aantekening bij zouden mogen maken — aan de vele kritieken op het politiek bedrijven alhier — de zoveelste is toegevoegd.

Verongelukt

De Italiaanse componist van lichte muziek Fred Buscaglione is bij een auto-ongeluk in Rome om het leven gekomen.

Spreek ik met de Amigoe?

gebracht, een Allegro uit een vioolconcert van Tartini, en van dezelfde componist een concertino voor klarinet. Händel is vertegenwoordigd met het twaalfde Concerto Grosso, terwijl dit programmadeel besloten wordt met het wintergedeelte uit „De vier jaargetijden" van Vivaldi.

Na de pauze, zoals gezegd, Hongaarse muziek van Brahms, Keler Bela en enige speciale cimbaal-nummers. De uitvoering begint om half negen. Kaarten zijn verkrijgbaar bij boekhandel Salas, Fanny's Shop en de V.G.K.S.

Het is tegenwoordig steeds hetzelfde liedje met de brug: als hij goed moet zijn — in de morgen- en avonduren op spitstijden — zwaait hij open en als er geen kip op straat is, blijft hij netjes dicht. Nu weten wij ook wel, dat de schepen niet kunnen wachten (althans geen halve dag) als ze voor de haven liggen, maar een klein beetje meer efficiëncy zou niet misplaatst zijn.

o—o—o

Volgens welke verordening mag het personeel van de Gele-Koorts-bestrijding tegenwoordig een huis binnenwandelen en zonder wat te zeggen naar de verschillende afdelingen gaan? Van de week was het helemaal mooi. Een of andere man vloog de slaapkamer binnen, ondanks de waarschuwing van een meisje, dat haar moeder daar lag te slapen. Frisse boel........

o—o—o

Vanavond worden om 18.00 uur via Radio-Hoyer II de groeten uitgezonden uit Warmond uit het internaat Leevliet. U hoort de stemmen van: Wim de Ruwe, Jan en Dick Douwes, Roy de Mol en Eric Beijer. Dit programma wordt ook uitgezonden over Radio-Hoyer I, maar dan om 18.30 uur.

o—o—o

Wat een onverlaat op Brievengat in 's hemelsnaam in zijn hoofd heeft, mag joost weten. Hij stelt er een bijzonder groot genoegen in om vrouwen met kinderen de schrik op het lijf te jagen. Daar niemand weet waar hij vandaan komt, kan er nauwelijks jacht op hem worden gemaakt. Wij hebben bedacht, dat de mannen op Brievengat eens een uitgebreide drijfjacht moesten gaan houden, met de hulp van de politie weliswaar.

o—o—o

De Sint Elisabethsschool op Mundo Nobo heeft een — zij het wel een zeer ongewone — zeer grote hinder van de buurt. Er zijn daar verschillende mensen, die duiven houden en in plaats dat die overigens lieve beesten nu netjes thuis blijven, vliegen ze de gehele dag door de school, door de lokalen, de gangen, maken nesten en het allerergste, laten overal hun visitekaartje achter. Een onhoudbare toestand (buren, houdt uw duiven op uw platje!).

voor vandaag en morgen

Bioscopen

WOENSDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00 uur:
„Dangerous youth" (Geheel in 't spaans)
Roxy 7.00 en 9.00 uur:
„A night to remember" in het engels met spaanse tekst.
West-End 7.00 en 9.00 uur:
„Thunder over Tangiers" in het engels met spaanse tekst.
Royal:
„El vampiro"
Caribe 8.00 uur:
„Hell Canyon outlaws"
Theater Suffisant
„Imitation of life" (in het engels met spaanse tekst (enttree f. 1.—)

DONDERDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00 uur:
„Last train from gun hill" in het engels met spaanse tekst
West-End 7.00 en 9.00 uur:
„The careless years" in het engels met spaanse tekst.
Caribe 8.00 uur:
„Brothers Rico".
Royal 8.00 uur:
„Letter from an unknown woman"
Theater Suffisant
„Tres alegres Conpadres" (geheel in het spaans).

ALLERLEI

WOENSDAG

20.00 uur Sithoc 1 - Vesta 1 (stadion)
Voetbal:

DONDERDAG
Roxy
20.45 uur: Optreden van het Mexicaans jongenskoor in theater Roxy.

EMMASTAD

WACHTDIENST

Shell Curacao N.V

Kantoor open 07.00 - 18.30 Tel. 2307
23.30 - O7.00 A.G. Treling, Tel. 2167 b.g.g. Tel. 2400.

Afdeling Personeel

12.00 _ 07.30 A.H. Beeker, Grebbelinieweg 36, Tel. 0-13029, b.g.g. Tel. 2400.

MATERIALEN DIENST

J.W. v.d. Kooi Tel. 4245, b.g.g. Tel. 2400.

Rederij/Scheepsagentschappen:
G.H. van Leeuwen Tel. 2054, b.g.g. Tel. 2400.

Theater Asiento:
Filmliga.

De Heer en Mevrouw

Herbermann-Eichholtz

geven met vreugde kennis van de geboorte van hun dochter

Laurence

St. Elisabeth Gasthuis

9 februari 1960

Amigoe di Curacao 1910

Verse melk

(advertentie)

Versche, zuivere onvermengde Koemelk van de Plantage Klein Sta. Martha.

6 uur 's morgens dagelijks te verkrijgen bij C. Gorsira Fz. tegen 25 cts. de Kan.

Zou het waar zijn?

Een onzer landgenooten te Parijs meldt ons, dat het Venezolaansche gezantschap (dr. Grisanti) reeds in het begin dezer maand van daar vertrokken is zonder... achterlating van adres. Een brief uit Venezuela moet hiertoe aanleiding hebben gegeven. Aan het departement van Buitenlandsche Zaken, waar we ons heden om mooglijke nadere inlichtingen nog niet bevestigen. We moeten echter op merken dan dr. Grisanti niet bij onze regering geaccrediteerd was

Het Vaderland

EILANDGEBIED CURAÇAO

De Havenmeester roept sollicitanten op voor de betrekking van

MATROOS

bij het Haven- en Loodswezen.

Vereiste: jarenlange ervaring als matroos op zeeschepen.

Sollicitaties in persoon met medebrenging van de nodige bescheiden op het kantoor van de Havenmeester, Handelskade 7A.

Curacao, 10 februari 1960,
De Havenmeester,
D. KOOYMAN.

Technisch ambtenaar voor Suriname gevraagd

Bij het Departement van Economische Zaken in SURINAME kan geplaatst worden een TECHNISCH AMBTENAAR.

De vereisten waaraan de gegadigden moeten voldoen zijn: Diploma H.T.S. — Werktuigbouw of Bouwkunde of gelijkwaardige opleiding en praktijkervaring.

De aan te stellen functionnaris krijgt een assisterende taak bij het geven van bedrijfsvoorlichting en bij de behandeling van onderwerpen op technisch-economisch gebied.

Salarisschaal f. 4.800 — f. 7.500
(9 x f. 300)

Bij meer dan 3 praktijkjaren bestaat de mogelijkheid over te gaan in schaal f. 5.700 — f. 7.800
(7 x f. 300)

Sollictiaties kunnen worden gericht aan:

DE DIREKTEUR VAN ECONOMISCHE ZAKEN
te Paramaribo — Suriname
Gebouw 1790
Fort Zeelandia

Caraibisch nieuws

Nieuwe invoerregeling ✶ Oprichting van visserscentrum ✶ Beperkende maatregelen t.a.v. invoer verdovende middelen ✶ „Prefabricated" houten huizen ★

Volgens een bericht uit de Gaceta Oficial zoals dat verschenen is verleden jaar, zullen o.a. alcoholhoudende dranken, ook parfums, diverse textielgoederen en bouwmaterialen, juwelen in elke vorm (ook fantasie), radio-ontvangsttoestellen, gramofoons en gramofoonplaten, platenwisselaars, geluidsbanden, diverse soorten stationwagens en automobielen, meubels en camera's als luxegoederen worden beschouwd. Deze zullen alleen op invoervergunning in Venezuela kunnen worden ingevoerd.

—x—

De F.A.O. (de voedsel en landbouw-organisatie van de V.N.), is bereid met de Caraibische Commissie te gaan samenwerken en met de organisatie die uit de Caraibische Commissie in de toekomst zal voortkomen, om te komen tot de oprichting van een Opleidings Centrum voor de Visserij in het Caraibisch gebied. Dit deelde men van de zijde der F.A.O. mee na de 29e vergadering die men enige tijd geleden heeft gehouden en is een antwoord op het verzoek dat men van de zijde van de Caraibische Commissie heef gedaan. De bedoeling is jonge vissers een basis-onderricht te geven met betrekking tot de visserij en de visserij-gronden. De steun die de F.A.O. zal geven zal bestaan uit het afstaan van vier deskundigen en een administratieve kracht

De Brits West Indische Federatie heeft reeds meegedeeld dat zij wil optreden als gastheer waar men de opleiding zal houden. Verschillende faciliteiten zal men aan de deelnemers en organisatoren verlenen.

—x—

In het staatsblad van 1 augustus 1959 is wet No. 5180 gepubliceerd krachtens welke de „direccion y Control de Drogas Narcóticas" in het leven is geroepen, welke wordt belast met de behandeling van alle aangelegenheden betreffende de handel in verdovende middelen. De wet bevat voorts een aantal nieuwe voorschriften terzake. Zo mag de invoer van deze productie voortaan slechts geschieden via de haven van Ciudad Trujillo. Ingevoerde verdovende middelen mogen volgens deze wet door de douane slechts tegen ontvangstbewijs worden afgeleverd aan eerdergenoemde directie en worden bewaard in de daarvoor bestemde depots; de importeur daar te lande ontvangt een duplicaat van genoemd reçu nadat hij de bij invoer verschuldigde rechten heeft voldaan.

Alleen op schriftelijk verzoek zal een hoeveelheid nodig voor verkoop of gebruik gedurende een periode van een maand aan belanghebbenden ter beschikking worden gesteld, waarbij dezen de namen en adressen van de personen voor wie de produkten zijn bestemd, moeten opgeven.

—x—

De president van Guatemala heeft bij decreet no. 1317 een zeer belangrijke wet betreffende de ontwikkeling van de nationale industrie, de z.g. „Ley de Fomento Industrial" ondertekend.

In deze wet wordt onder meer bepaald, dat nieuwe industrieën over een periode van 10 jaar vrijstelling van invoerrechten zullen genieten voor:

a) constructiemateriaal benodigd voor de installatie en onderhoud van machinerieën;
b) machinerieën en reserve-onderdelen benodigt voor de industrie met inbegrip van motorvoertuigen bestemd voor industrieel gebruik doch uitgezonderd motorvoertuigen bestemd voor vervoer van passagiers en goederen;
c) grondstoffen, brandstoffen en smeermiddelen (uitgezonderd benzine).

Voorts genieten de nieuwe industrieën vrijstelling van belastingen gedurende een periode van 5 jaar en een reductie van 50% voor de daarop volgende jaren.

Bestaande industrieën, die hun produktiecapaciteit zullen vergroten of verbeteren, genieten ook bepaalde privileges. Zij zijn gedurende een periode van 5 jaar vrijgesteld van invoerrechten.

Het bier doet het blijkbaar overal goed. De belangstelling voor de aandelen voor de Banks Brewery Ltd. Op Barbados was zeer groot. De 3129 aanvragers voor aandelen maakten een bedrag uit ter grootte van $ 3.150.000,— deden, terwijl het aandelen kapitaal slechts $ 1.600.000,— bedroeg. De belangstelling kwam niet allen van de zijde van het Caraibisch gebied maaar ook uit overzee. De directie van de brouwerij heeft inmiddels bekend gemaakt dat het in zijn bedoeling ligt de voorkeur te geven aan de kleine inschrijvers. De brouwerij moet nog worden gebouwd en met hoopt daar in het begin van 1961 mee klaar te zijn.

—x—

Op Barbados is een Houtbewerkings industrie opgericht door de Angelus Ltd. uit Barbados. De nieuwe industrie beslaat een oppervlakte van 44.000 vierkante voet Directeur is de heer Charles Angelus uit Narlow, Essex, in Engeland. De industrie was prefabricated in Engeland en is inmiddels opgericht op de gouvernementsgronden van Grazettes. Zeven man van de personeelsleiding zijn overgekomen uit Engeland, het grootste deel der arbeiders is aangetrokken uit Barbados zelf. In de nieuwe industrie zal men o.a. beginnen met het vervaardigen van prefabricated houten huizen die brandvrij zijn, terwijl men ook geen last heeft van termieten.

Duikboot ontsnapt?

Bij de Golfo Nuenvo, de Argentijnse baai waar sinds tien dagen jacht wordt gemaakt op een duikboot van onbekende nationaliteit, zijn depots gevonden, waarvan wordt aangenomen dat zij zijn aangelegd ten behoeve van de bemanning van de duikboot. Deze berichten, afkomstig van plaatselijke radio-stations, zijn niet van officiële zijde bevestigd.

Volgens genoemde radiostations zijn deskundigen van oordeel, dat de duikboot wellicht al is ontsnapt, daar de diepte van de monding van de baai zo groot is dat dieptebommen niet tot de bodem uitwerking hebben.

Volgens een dinsdag uitgegeven communiqué is de Golfo Nuenvo voor alle schepen verboden, behalve voor die van de Argentijnse marine.

Diepe teleurstelling over de houding der Ver.-Staten

De Tweede Kamer heeft gisteren met algemene stemmen een motie van de liberale fractieleider prof. Oud aangenomen waarin het mislukken van de luchtvaartbesprekingen met de V.S. aan de orde is. De motie spreekt diepe teleurstelling uit over de dood de regering der Verenigde Staten van Amerika aangenomen houding, welke een miskenning is van de vrijheid, van luchtverkeer en van de beginselen van gezonde concurrentie, voorts discrimineert ten nadele van het nationale Nederlandse belang en niet past in het kader van de bondgenootschappelijke betrekkingen, welke tussen de Verenigde Staten van Amerika en Nederland bestaan. In de motie wordt de regering „te allen overwoedde" verzocht hernieuwde stappen te ondernemen om een herziening van de Amerikaanse beslissing te verkrijgen.

Minister Luns van buitenlandse zaken, over wiens begroting voor 1960 de debatten gevoerd werden, verklaarde dat van Nederlandse zijde is aangetoond dat een KLM-lijn naar Los Angeles volkomen verantwoord kan worden geacht.

Volgens de overeenkomst met Amerika hebben Amerikaanse maatschappijen recht op Nederland te vliegen.

. . . .

Mr Luns zei dat Nederland bij de aankoop van vliegtuigen meer dollars in Amerika heeft uitgegeven dan uit het luchtverkeer op Amerika wordt gehaald. De Amerikaanse tegen-argumenten wijst hij af.

Opmerkend, dat 60 á 70 procent van de luchtvaart onder Amerikaanse vlag geschiedt verklaarde hij „dit protectionisme" niet te begrijpen. Hij hoopt dat de Amerikaanse regering een andere houding zal aannemen. Stellig verwacht hij ook een andere houding.

Mensen die komen en gaan

Iedere dag komen vele mensen voor een kort of zelfs een „eendagsbezoek" op Curaçao aan. Onder hen zijn uiteraard vele toeristen, die aangetrokken worden door de Antilliaanse toeristenbureau's elders in de wereld, speciaal in Amerika en Venezuela. Iets nieuws in zekere zin is de oprichting van het Otrobanda Reis Bureau, waar de heer W. S. Geiselman als manager is aangesteld. Tijdens een kort onderhoud met de sympathieke leider van dit kersverse reisbureau vertelde de heer Geiselman ons dat dit Otrobanda Reisbureau van S. E. L. Maduro & Sons Inc., is opgericht om zich dienstbaar te maken aan al de adspirant-reizigers die of vanwege hun zaken of alleen maar om het plezier een reis willen gaan ondernemen. De eisen die men aan deze dienstbaarheid stelt zijn de volgende: men geeft volledige, snelle en toch efficiënte service aan al degenen die daar om vragen. Daar komt nog bij, aldus de heer Geiselman, dat men wat men noemt het laatste nieuws op informatie-gebied heeft die men op zijn reis kan nodig hebben. Men kan op het nieuwe reisbureau de reislustigen omstandig inlichten omtrent vliegtuig-, boot-, trein- en busverbindingen, overal ter wereld.

Er zijn echter ook mensen, aldus de heer Geiselman, die het te druk hebben om er even tussen uit te trekken om naar het reisbureau aan de Rouvilleweg 19 te gaan. Voor deze mensen bestaat de gelegenheid om even een telefoontje te geven op nummer 23884 om te laten weten wat men precies nodig heeft. Men kan dan bezoek verwachten van het reisbureau. Men hoeft verder niet bang te zijn om even met zijn auto langs te komen omdat men beangst is dat men geen parkeerruimte kan vinden, want er is genoeg ruimte in de buurt van het reisbureau om zijn wagen kwijt te kunnen. Zoals gezegd, men kan allerlei inlichtingen voor zijn reis naar Centraal-Amerika, Zuid-Amerika of naar andere delen van de wereld krijgen bij het Otrobanda Reis Bureau aan de Rouvilleweg 19.

Arrestaties te Caracas

De politie van Caracas heeft gisteren twaalf personen gearresteerd. Zij legde beslag op verscheidene kisten met handgranaten.

Volgens het te Caracas verschijnende dagblad „El Mundo" heeft de politie ook een geheim radiostation. dat tegen het bewind van president Betancourt gerichte uitzendingen verzorgde, opgespoord. Het blad meldt dat leden van de militaire inlichtingendienst bedieners van het geheime radiostation ondervragen. Volgens „El Mundo" zouden dit onderofficieren van het leger zijn. Bevestiging van dit bericht kon echter niet worden verkregen.

Voorts wordt gemeld, dat de politie naar een niet nader genoemde opstandelingenleider zoekt.

DE EILANDER

ROMAN VAN DE LOKKENDE ZEE

door

KLAAS TOXOPEUS

18

Hij ontdekte dat alleen zijn gehoororgaan geprikkeld kon worden. De schorre fluit van de melkfabriek had het tijdsein geblazen. Zes uur.

Met innerlijke tegenzin werkte Hedwig zich terug naar de werkelijkheid. Hij stootte Menke voorzichtig aan. „We moeten straks naar huis", zei hij. „'t Is al zes uur."

Menke lachte hem toe. „Vandaag wil ik niet aan tijd denken, Hed. Al zouden we hier nog een week lang zo moeten liggen, dan nóg zou ik geen zin krijgen om weg te gaan..."

Vertederd, omdat zij ook al in die stemming van gelukzaligheid bleek te verkeren, kuste Hedwig haar. Toen pakte hij zijn jasje, dat even verder in het gras lag en legde het over haar benen. Hij deed het zo links, dat Menke hem uitlachte.

„Zul je ook zo bezorgd voor me zijn als we samen al héél oud zijn, Hed? Of vechten we dan om de dekens, zoals twee kleine broertjes die in één bed moeten slapen?"

„Jij zult nooit kou hebben Menke. Ik zal voor je werken...thuiskomen...en je toedekken, net als nu."

„En midden in de nacht het bed uitspringen omdat er van alles aan het strand is, zeker," spotte het meisje.

Hedwig gaf er geen antwoord op. Hij scheen ergens over te peinzen.

„Nou...... heb ik soms geen gelijk?", hield Menke aan.

„Menke...", begon Hedwig, „...hoe zou jij 't vinden als ik géén boer werd?"

„Geen bóér? Maar je bènt toch al boer?"

„Ik bedoel... als ik niet meer op het eiland zou zijn... tenminste... niet altijd, alleen af en toe een poosje..."

Het meisje keek hem niet begrijpend aan. „Bedoel je, dat je op 't vasteland zou willen werken?"

„Nee, Menke... Ik bedoel: hoe zou jij 't vinden als ik ging varen...?"

Hij had het gezegd zonder haar aan te zien, maar desondanks wist hij hoe verschrikt ze keek toen hij die laatste woorden had uitgesproken.

Snel hernam Hedwig, alsof hij zich wilde verontschuldigen: „Natuurlijk zou ik geen deksjongen of pantryboy of zoiets willen wezen... Ik zou officier willen worden! Een goeie baan, Menke! Ik zou veel geld verdienen. Véél meer dan ik ooit op de boerderij zou kunnen hebben! En..."

Hij had Menke alles willen vertellen over zijn verlangen naar zee, maar de krampachtige snik die hij naast zich gehoord had, maakte hem plotseling onmachtig. „Huil nou niet, Menke", zei hij. „Ik doe het toch voor ons beiden...? Ik wil niet dat jij in armoe zou leven, zoals al die anderen hier? Jij zult het goed krijgen, Menke... Ik zal thuiskomen en geld voor je meebrengen Véél geld, Menke! Meer dan jouw vader of mijn vader ooit verdiend hebben...!"

Zo pleitte Hedwig; maar het was hem alsof hij loog en dat wist! Zijn werkelijke motieven begreep hij zelf nog maar nauwelijks, hoewel ze van meer gewicht waren dan de gedachte aan een groot inkomen en zelfs aan Menke die op hem zou wachten na elke reis. Zijn werkelijke verlangen liet zich niet in woorden verklaren. Het was sterker dan hij zelf was... zoiets als dat gevoel van enkele uren geleden, toen hij zich op Menke had gestort en haar in een opwelling minutenlang had gekust.

Het meisje had nog geen woord gezegd. Ze zat gebogen naast hem in het gras. Wat leek ze klein, zoals ze daar zat met haar lichte zomerjurkje. Hedwig voelde een intense haat tegen zichzelf. Hij had een ogenblik alles willen herroepen wat hij gezegd had, doch een andere, nog sterkere drang, weerhield hem daarvan. Hij begreep dat hetgeen hij gezegd had, gezegd moest blijven ook al zou Menke het geheel verkeerd hebben opgevat. Hij mocht en kon het niet terugnemen. Daarvoor was het te groot, zoals een gelofte die je aflegt tegenover God met de hand op de Bijbel.

De zon was bijna ondergegaan. Uit de zee kwam een kille mist opzetten.

„De zeevlam", zei Hedwig. „Kom Menke, laten we naar huis gaan." Hij hielp haar bij het opstaan. Ze had hem nog geen keer aangekeken. Zwijgend liepen ze naar huis. Voor het hek van het huis van de Hedlands zei Menke echter opeens: „Doe geen overijlde dingen, Hed... Je weet nu misschien nog niet wat je begint."

Hij wilde er iets tussenwerpen, doch zij voorkwam het. Plotseling op een ander onderwerp overgaand sprak zij: „Je kent mijn vriendin Bettie wel? Die is met een zeekapitein getrouwd. Als je wilt kunnen we er vanavond heengaan. Dan hoor je misschien eens wat meer over het zeemansleven...... Is dat goed?"

Hij was te verbaasd om te antwoorden. Had Menke zich met de gedachte verzoend of was dit een tactische manoeuvre van haar? Hij begreep het niet.

„Vanavond om acht uur dan," besliste Menke voor hem. Resoluut stapte ze heen.

Bettie en haar zeekapitein zaten naar de televisie te kijken, toen Hedwig en Menke binnenkwamen. Het apparaat stond in een hoek van de ruime kamer, die rijkelijk met prulletjes en bont gekleurde doeken was versierd. Boven de schuifdeuren die naar de achterkamer voerden, hing een enorme Japanse waaier. De meeste artikelen in het vertrek zouden wel door de zeekapitein van zijn reizen zijn meegebracht, veronderstelde Hedwig.

Bettie kende hij wel. Ze was één van de mooiste meisjes van het eiland. De zeekapitein zag hij vanavond voor het eerst. Het was een ietwat zwaarlijvige man, die in hemdsmouwen in een diepe armstoel zat. Hedwig schatte hem op een jaar of vijftig. De zeekapitein had zich steunend in zijn stoel omgedraaid toen de deur openging. Hij gunde de binnentredenden een korte hoofdknik en bepaalde daarna zijn aandacht weer tot het beeldscherm. Bettie glimlachte aangenaam verrast. Zij schoof vlug een paar stoelen bij en maakte de bezoekers met een handgebaar duidelijk, dat zij moesten gaan zitten.

(Wordt vervolgd).

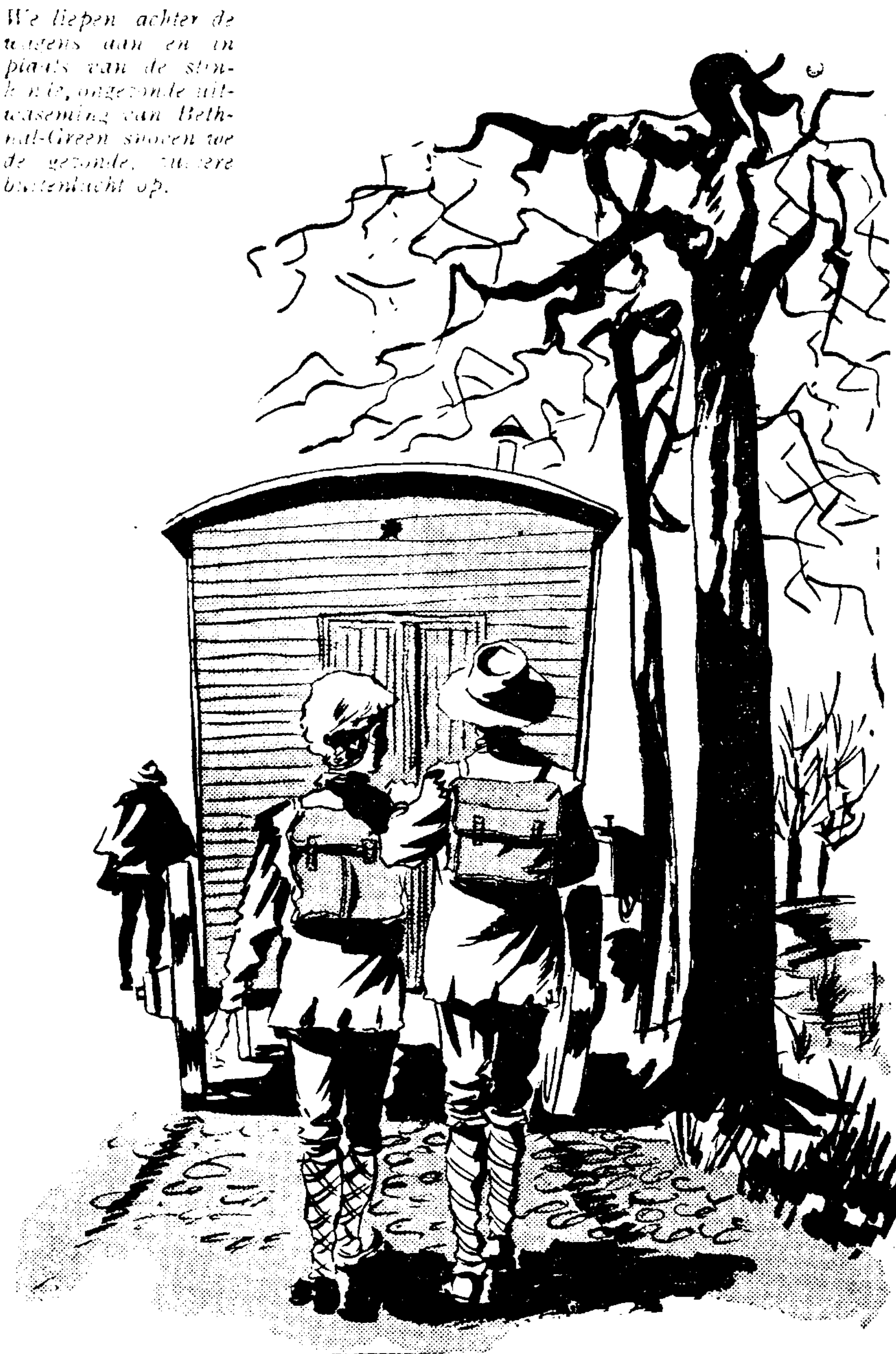

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

We liepen achter de wagens aan en in plaats van de stinkende, ongezonde uitwaseming van Bethnal-Green snoven we de gezonde, zuivere buitenlucht op.

Op het feestterrein waren veel tenten en houten loodsen opgericht waarin muziek gemaakt werd. Ook waren er kleinere kampeertenten, waarvan de eigenaars buiten de tent rondom een kampvuur zaten om hun potje te koken. Toen we langs zo'n vuurtje liepen, waarboven een ijzeren pot was opgehangen, zagen we onze vriend Bob. Hij was erg blij ons te treffen en vertelde, dat hij met twee vrienden hierheen gekomen was om voorstellingen te geven met toeren van kracht en vaardigheid. Maar de muzikanten, op wie hij gerekend had, waren niet op komen dagen en daarom was hij bang, dat hij de volgende dag een strop zou hebben in plaats van een buitenkansje. Als wij zin hadden, konden wij hem een groot plezier doen. Dan moesten wij de weggebleven muzikanten vervangen en dan zou de opbrengst onder ons vijven verdeeld worden. Zelfs Cappi kon er ook nog wat mee verdienen.

Ik zag aan Mathieu zijn gezicht wel, dat hij Bob graag wou helpen, en daarom nam ik het aan. We spraken dus af, dat wij ons de volgende morgen ter beschikking zouden stellen van Bob en zijn twee vrienden.

In de stad teruggekeerd, vertelde ik van onze afspraak aan mijn vader, maar die maakte bezwaar voor Cappi.

„Cappi heb ik morgen nodig; die mogen jullie niet meenemen."

Deze beslissing maakte me ongerust. Wilde men Cappi weer voor een of ander vuil werkje gebruiken? Maar mijn vader verdreef meteen mijn bezorgdheid.

„Cappi hoort scherp," zei hij, „en is een goede waakhond bij onze wagens. Als er zoveel volk rondloopt, zou men ons gemakkelijk kunnen bestelen. Gaan jullie daarom maar samen met Bob spelen en als het morgenavond wat laat wordt — wat ik wel verwacht — dan moeten jullie naar de herberg De grote eik komen, waar we zullen overnachten, want ik ben van plan om morgenavond van hier te vertrekken."

De herberg De grote eik, waar we de vorige nacht ook geslapen hadden, bevond zich op een uur afstand buiten de stad in het open veld. De eigenaar en zijn vrouw zagen er nogal onbetrouwbaar uit. Dat gebouw zouden we in de nacht gemakkelijk kunnen vinden, want er liep een rechte weg naar toe. Alleen was het nogal ver lopen na een vermoeiende dag.

De volgende morgen liet ik eerst Cappi uit en gaf hem eten en drinken om zeker te zijn, dat hij nergens gebrek aan zou hebben; en toen bond ik hem zelf aan de as vast van de wagen, die hij bewaken moest. Daarna begaven Mathieu en ik ons naar het terrein van de wedrennen. Zo gauw we daar aankwamen, begonnen we muziek te maken en dat ging zonder enige rust door tot de avond. Mijn vingertoppen deden me op het laatst zo'n pijn, alsof er met spelden in geprikt werd, en Mathieu had zo lang op zijn hoorn geblazen, dat hij geen adem meer had. En toch moesten we doorspelen. Als Bob en zijn kameraden niet moe werden hun toeren te verrichten, dan mochten wij ook niets laten blijken. Toen het te donker werd, meende ik, dat we rust mochten nemen, maar dat viel tegen. Uit onze tent trokken we naar een houten koffiehuis en daar begonnen de toeren en de muziek met frisse moed opnieuw.

Dat duurde zo tot ongeveer middernacht. Er kwam nog wel wat lawaai uit mijn harp, maar ik wist op het laatst niet meer wat ik speelde; en met Mathieu was het niet veel beter. Wel twintig keer had Bob aangekondigd: „Dames en heren, onze laatste voorstelling!" en wel twintig keer hadden we er nog een aan toegevoegd.

Mathieu en ik waren wel moe, erg moe; maar onze kameraden, die veel meer van hun krachten gevergd hadden, waren totaal uitgeput. Daardoor waren ook enkele van hun toeren mislukt. Zo viel er op zeker ogenblik een zware stok, die ze bij hun oefeningen gebruikten, in loodrechte stand precies met het uiteinde op de voet van Mathieu. Het deed zo'n pijn, dat Mathieu een schreeuw gaf. Ik dacht, dat zijn voet verbrijzeld was, en Bob en ik vlogen naar hem toe. Gelukkig

Daarom gingen wij eens op het feestterrein kijken, waar veel tenten opgericht waren en houten loodsen, waarin muziek gemaakt werd, en andere, waarin logeergelegenheid bestond.

viel de wond mee. Wel was er een bloeduitstorting en het vlees was beschadigd, maar het gebeente was niet gebroken. Erger was, dat Mathieu niet kon lopen. Daarom besloten we, dat hij in de wagen van Bob zou blijven slapen en dat ik alleen naar de herberg zou gaan, want ik moest weten, waar de familie Driscoll de volgende morgen heen zou gaan.

„Blijf ook maar hier," zei Mathieu, „dan gaan we morgenochtend samen."

„En als de familie dan al uit de De grote eik vertrokken is?"

„Des te beter; dan zijn we vrij."

„Neen, als ik de familie verlaat, wil ik het toch niet op deze manier doen. Trouwens, denk je ook niet, dat ze ons weer gauw te pakken zouden hebben? Waar wil jij met die zere voet naar toe?"

„Nou, goed dan; we zullen, als je wilt, morgen vertrekken; maar ga jij niet vanavond alleen. Dat is gevaarlijk! Ik ben bang."

„Waarvoor?"

„Dat kan ik niet zeggen; ik ben angstig voor jou."

„Laat me toch maar gaan; ik beloof je, dat ik morgen terugkom."

„En als ze je vasthouden?"

„Ik weet wat; mijn harp zal ik hier laten. Dan moeten ze me wel toestaan om die op te halen."

En ondanks de angst van Mathieu stapte ik op, want zelf was ik helemaal niet bang. Voor wie of voor wat zou ik bang moeten zijn? Wat zou men van zo'n arme duvel als ik kunnen vragen? Ondanks mijn vermoeidheid liep ik nog vlug en bereikte ik zonder ongeval De grote eik. Maar ik zocht tevergeefs naar de wagens van de familie Driscoll. Wel stonden er een paar huifkarren, een grote barak van planken en twee overdekte wagens met wilde beesten, die huilden, toen ik dichterbij kwam. Onze mooie wagens waren er beslist niet. Ik liep om de herberg heen en zag, dat er licht scheen door een bovenlicht. Alles was dus nog niet naar bed. Toen ik aan de deur klopte, deed de herbergier met het boevengezicht zelf open en liet het licht van een lantaarn op mijn gezicht schijnen. Ik zag, dat hij mij herkende, maar in plaats van mij binnen te laten hield hij de lantaarn achter zijn rug, keek even rond en luisterde enkele seconden. Daarop zei hij:

„Jullie wagens zijn vertrokken en ik moest van je vader tegen je zeggen dat hij je opwacht in Lewes. Je moet geen tijd verliezen en de hele nacht doorlopen. Goede reis!"

Hij zei verder niets en smeet de deur voor mijn neus dicht. Ik kende al genoeg Engels om die woorden te begrijpen; maar één woord, het voornaamste nog wel, had voor mij geen betekenis.

Hij had gezegd „Loewis". Waar lag die landstreek? Ik wist niet, dat „Loewis" de Engelse uitspraak was van „Lewes", de naam van een stad, die ik op de kaart wel gezien had. En al had ik geweten, waar Lewes lag, dan had ik er toch niet direct naar toe kunnen gaan. Ik kon Mathieu niet in de steek laten en moest ook mijn harp nog halen; dus moest ik naar het kermisterrein terug, hoe moe ik ook was.

Anderhalf uur later lag ik naast Mathieu op een stromatras in de wagen van Bob. Met een paar woorden vertelde ik hem, wat er gebeurd was, en toen sliep ik in, want ik was doodop. Enkele uren nachtrust hadden me weer op krachten gebracht; en de volgende morgen maakte ik me klaar om naar Lewes te gaan, als tenminste Mathieu die nog sliep, mee zou kunnen. Ik ging de wagen uit om naar Bob te kijken, die bezig was vuur te maken. Hij lag op handen en voeten uit alle macht onder de ijzeren pot te blazen. Terwijl ik naar hem keek, meende ik in de verte Cappi te zien aankomen met een politieagent, die hem aan een touw hield. Verbaasd bleef ik me staan afvragen wat dat kon betekenen; maar Cappi had me herkend en met een schok het touw uit de handen van de agent gerukt. Toen was hij in enkele sprongen bij me en wipte in mijn armen. De politie kwam ook dichterbij.

„Die hond is van u, niet waar?" vroeg hij.

„Ja."

„Dan arresteer ik u."

En zijn hand klemde hij stevig om mijn arm. Bob kwam gauw toelopen en vroeg:

„Waarom arresteert u deze jongen?"

„Bent u zijn broer?"

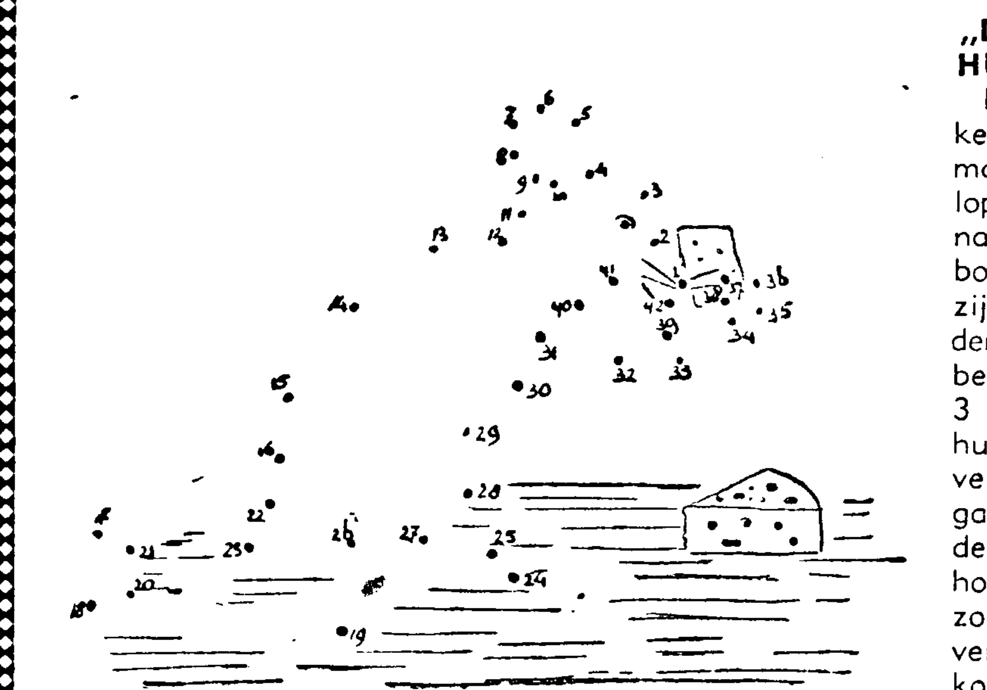
„Neen, zijn vriend."

„Een man en een jongen zijn vannacht met behulp van een ladder in de kerk van Sint George binnengedrongen door een venster. Deze hond hadden ze bij zich om te waarschuwen, als ze door iemand gestoord zouden worden. En dat is gebeurd. Ze waren zo verrast, dat ze geen tijd meer hadden om de hond mee te nemen op hun vlucht door het raam. Zodoende werd het dier in de kerk aangetroffen

NUTRICIA PRIJSVRAAG

„DE WAAKHONDEN EN HUN HUIZEN"

De honden vertrekken tegelijk en keurig naast elkaar. Hond 5 kan makkelijk rechtstreeks naar huis lopen. 4, 3, 2, en 1 lopen verder naar elkaar naar beneden. Tussen boerderij 5 en 3 gaat hond 4 opzij, recht naar zijn huis. De honden 3, 2 en 1 lopen verder naar beneden. Bij boerderij 3 kan hond 3 ook netjes opzij afslaan en naar huis gaan, terwijl 2 en 1 samen verder gaan. Beneden aangekomen gaan ze in de richting van boerderij 2 en daar aan gekomen loopt hond 2 juist aan die kant en kan zo naar huis, terwijl 1 buitenom verder gaat naar boerderij 1. Zo komt elke hond thuis zonder het pad van de anderen gekruist te hebben.

WIE KNABBELT ER AAN DE KAAS?

Het dienstmeisje had in de keuken, een paar kleine stukjes kaas laten vallen. Ze had ze niet gezien en dus niet opgeruimd. Daar lagen ze op de grond.

Toen het donker werd en het stil in huis werd, kwamen de .... Zachtjes geritsel, getrippeld en zie, daar kwamen een paar lekkerbekken met de neus in de wind. Hé dat was kaas, waar zou dat te vinden zijn? Ja hoor, daar vond een van de nachtelijke bezoekers een stukje en peuzelde het gretig op.

Wie zouden toch die nachtelijke bezoekers zijn. Heb je het al geraden?

Neem maar eens een potlood in je hand en trek keurige rechte lijntjes in de illustratie van de punt bij cijfertje 1 naar 2, van 2 naar 3, van 3 naar 4 enzovoort. Als je het laatste cijfertje 42 weer met 1 verbonden hebt, ben je rond geweest en staat daar het portret van de nachtelijke bezoeker, die zo heerlijk van de kaas snoepte.

De waakhonden en hun huizen

Goede oplossing:

ALLE KINDEREN ZIJN
TUK
OP NUTRICIA'S
DONALD DUCK!

PRIJSWINNAARS:

1ste prijs:

Gerda Macnack, Costaricaweg 29. (1 langspeelplaat gratis, uit te zoeken bij La Bonanza).

2e prijs:

Helen Giskus, Kraayenhofstraat 42. (2 maanden lang lid van de Nutricia Club, dus 8 maal achtereen elke week gratis de „Donald Duck).

3e prijs:

Oswald Seferina, Orinocoweg 5. (1 maand lang lid van de Nutricia Club, dus 4 maal achtereen elke week de „Donald Duck").

DE PRIJZEN WORDEN THUISBEZORGD!

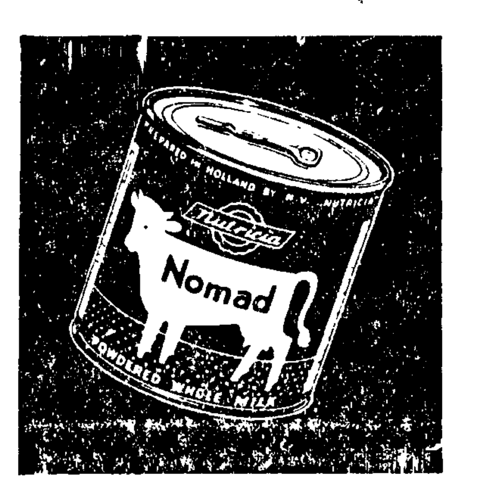
Zijn jullie al lid van de Nutricia-club?

Wordt **nu** lid, want

. . . .

er is een **enorme verrassing** op komst!

Tante Corrie

Kostelijke bundel Engelse stories

Het kan geen toeval zijn dat de met gravures verluchte bundel „Victoriaanse Vertellingen" (Elsevier pocket, 1959) zo voortreffelijk door Hans Bronkhorst vertaald en van een boeiend voorwoord voorzien, begint met „De reis naar Panama" van Anthony Trollope. Deze bij uitstek Victoriaanse romanschrijver, de eerste die er, o schande, openlijk voor uitkwam dat hij „voor geld" schreef, beleeft een come-back, die een jaar of tien geleden voor onmogelijk werd gehouden. Ten overstaan van de geestige novelle die in het uitstekende boekje een plaats heeft gevonden, valt dat overigens niet te verwonderen. Het prettige van de bundel is, dat al deze vergeten verhalen kop en staart hebben, gecomponeerd als zij werden om te vermaken of te interesseren. Het zijn geen van alle willekeurige happen uit de levenspudding, zonder begin of einde, zoals in de naoorlogse literatuur, ook de Engelse, in de mode is, of misschien gelukkig is geweest! Meesters als Wilkie Collins, van wie Bronkhorst „De dode hand" heeft opgenomen, waren er op uit om het korte verhool spannend en boeiend te maken en hoe goed zij daarin geslaagd zijn, bewijst Robert Louis Stevenson, die eenmaal vergode, nu helaas verwaarloosde auteur, met zijn „De moord op de antiquair", waartegen het gros van hedendaagse detective-short-stories het bepaald moet afleggen. Het genoegelijke „Verhaal van de Landjonker" door Elisabeth Gaskell, wereldbefaamd door haar dorpsroman „Cranford", geeft weer een heel ander, maar niet minder talenrijk aspect van Victoriaanse lichte literatuur. En „Het Spook van Canterville" blijft nog steeds de verrukkelijkste parodie op het spookverhaal, die ooit werd geschreven, al is [illegible] van Oscar Wilde, die al in 1900 is gestorven! Dickens is hier vertegenwoordigd met „De seinwachter", waarvan de „suspense" ook nu nog spannend werkt, terwijl het bepaald [illegible] dat in deze pocket de „Vreselijke Vertelling" van Thomas Hood (1799-1845) werd gepubliceerd. Hebt u wel eens met een gek in een luchtballon gezeten? Niet? Nou, wat u dan kunt ervaren vertelt Hood in een bladzijde of drie. En op een manier die u 's nachts nog uit de slaap kan houden. Als u het tenminste overleeft...

San Pedro Hospitaal

Bisschop zegent kinderafdeling in

Oranjestad. — Weer wapperden maandag de vlaggen en gaven zodoende op gepaste wijze uiting aan vreugde over een belangrijk gebeuren. Monseigneur Holterman zegende de nieuwe vleugel van het San Pedro-hospitaal, de kinderafdeling, in. Hiermede werd voorzien in een lang gevoelde behoefte. Van de plechtigheid waren vele vooraanstaanden getuigen. Wij zagen onder anderen de gezaghebber, de gedeputeerden, pater Vicarius Van Rooy, pater Möhlmann, rector van het St Elisabethshospitaal op Curaçao; pastoor Burgemeester, de moeder overste van het hospitaal, directieleden en personeelchef van de Lago. Van het hospitaalbestuur onder anderen dr Van Ogtrop, die een zo belangrijke rol heeft gespeeld bij het tot stand komen van de uitbreidingsplannen van het hospitaal; de administrateur van het hospitaal de heer Van Wijk, de architect de heer O. Vetter, de heer Dominico Bermudez namens de aannemers Ortiz en Gonzalez. Voorts de artsen het hoofd van de openbare gezondheidsdienst dr O. Bijl en dr Harting, dr Carrol van de Lago, dr Robles, dr Ball, dr Gaikhorst, dr Van der Bijl en dr Ho Kan You; de bisschoppelijke opzichter frère Antoon. Voorts moeder vicaria en de frères Cincentius en Petrus en namens de onder-aannemer de firma Loonstra, de heer Horman. Na de plechtige inzegening sprak de pater-rector van het hospitaal, de Z.E. pater Spekle die onder meer zeide:

„Sta mij toe eerst enkele woorden van waardering en dank te richten tot Mgr Holterman, bisschop van Willemstad, voor zijn grote bereidwilligheid, om onze uitnodiging te willen aanvaarden en naar Aruba te komen voor de plechtige inzegening van het nieuwe kinder-paviljoen van het San Pedro-hospitaal. Mgr, het bestuur van dit hospitaal is hiervoor zeer erkentelijk en dankt u voor de grote eer, die u ons hebt betoond Bovendien bedanken wij u voor uw grote belangstelling en vele suggesties gedurende de planning en bouw van deze nieuwe afdeling. Nogmaals dank, Mgr, voor de morele steun, die wij zo overvloedig van u mochten ontvangen.

Wij zijn ook dankbaar voor de grote belangstelling van de hoogeerwaarde pater vicaris, die ons vandaag met zijn aanwezigheid vereert.

Wij spreken onze gevoelens van dank ook uit aan de heer gezaghebber en andere officials van het gouvernement voor hun zeer gewaardeerde aanwezigheid. Bij onze officiële kennismaking, heer gezaghebber, hebt u ons uw algehele steun en medewerking toegezegd met betrekking tot de belangen van ons hospitaal. Wij hebben dit zeer op prijs gesteld en blijven het San Pedro-hospitaal in uw welwillendheid aanbevelen.

Onze dank ook aan de heer dokter Bijl, hoofd gezondheidsdienst, voor zijn vele adviezen en steun.

Wij bedanken de heer Vetter, onze architect; u zult het allen met ons eens zijn, dat de heer Vetter deze dankbetuiging heeft verdiend. Ook onze dank aan de heren aannemers, Ortiz en Gonzalez, voor de uitvoering en keurige afwerking van dit bouwwer. Dank aan de onder-aannemer van de electrische installatie, de firma Loonstra, en aan de heer Dominico Bermudez, het factotum van de heer Ortiz, onze dank aan frère Antoon, die ons vele diensten bewees.

Verder mogen wij onze goede vriend en bekwame kinderarts, dr Ball, niet vergeten te bedanken voor de vele vakkundige adviezen.

Ook zuster Inocencia, de directrice van de verpleging; zuster Anacleta, de hoofdzuster van dit kinderpaviljoen; de zusters Olthoff, Natter en Boyce bedanken wij hartelijk voor de onmisbare hulp, die zij gegeven hebben voor de laatste inrichting van dit paviljoen, ook zuster Aldegonda, aan wie de leiding van de schoonmaak was toevertrouwd en zuster Regina vooral het haastige naaiwerk van gordijnen en zoveel andere dingen, hartelijk dank.

Dan bedanken wij nog pater Möhlmann, de rector-directeur van het Sint Elisabethsgasthuis, die wij meermalen bezochten, om allerlei besprekingen met hem te houden en te kunnen profiteren van zijn rijke ervaringen op hospitaal-gebied. Ook onze dank aan de heer Broesterhuizen en de heer Ergo de los Santos voor hun vele raadgevingen.

Vanzelfsprekend bedanken wij de leden van ons hoofdbestuur en van ons dagelijks bestuur, vooral de heer dokter Van Ogtrop en de heer Van Wijk, onze administrateur-econoom, die allen met grote zorg hebben toegezien en daadwerkelijk hebben meegeholpen tot de instandhouding van deze moderne kinder-afdeling.

Last but not least our sincere thanks to the Lago Oil & Transport Co. for its invaluable assistance, which enabled us to finish thhis project succesfully. Mr Mingus, thanks. The people of Aruba will highly appreciate and will never forget these marks of great interest and they will always admire the visible evidences of your generous assistance, which you have given to the San Pedro Hospital for the general wellbeing Aruba.

We still like to mention Mr. Teagle, Dr Carrell and so many others for the kindness they always showed in giving helpfull advises and real assistance

God bless this building and all who will work in here for the benefit of public health. of the people of Aruba.

Thank you."

Na afloop van dit officiële gedeelte werd er een dankbaar gebruik gemaakt van de gelegenheid de nieuwe afdeling te bezichtigen.

Later verenigden zich de genodigden ten huize van pater-rector, waar een koele dronk werd aangeboden.

Deskundige leiding

De nieuwe afdeling staat onder leiding van de zeer deskundige zuster Anacleta, die in Nederland al eerder ditzelfde werk deed en zich hier weer, na meer dan een jaar in het hospitaal in algemene verpleegdienst werkzaam te zijn geweest best op haar plaats voelt. Zij wordt geassisteerd door een viertal gediplomeerde verpleegsters en voorts door een achttal leerlingen.

De nieuwe afdeling kan ongeveer 56 patiëntjes opnemen. Er is een Forma (melk) keuken en speelkeuken, die aan de meest moderne eisen van verpleging voldoen. Dr Ball is de kinderarts, verbonden aan deze afdeling.

Op 9 januari werd de nieuwe afdeling al in gebruik genomen. De eerste patiënte, Annemieke Smulders, kon intussen al als geheel genezen worden ontslagen.

Momenteel worden er ruim 40 patiëntjes verpleegd.

En terwijl deze nieuwe vleugel werd ingewijd, kon men het werk horen vorderen aan het nieuwe zustershuis. Gestadig wordt voortgebouwd, uitgebreid en gemoderniseerd aan ons ziekenhuis.

Actie voor veilig verkeer

Oranjestad. — De onlangs door ons aangekondigde politie actie voor een veiliger verkeer, heeft dit weekend op Aruba een aanvang genomen. Er is een merkwaardig succesvol resultaat op gevolgd. Waar de weekends gewoonlijk een sombere lijst van aanrijdingen en verkeersongevallen te zien geeft, is er dit keer GEEN ENKELE AANRIJDING gebeurd. De politie deelde ruim 30 bekeuringen uit en gaf nog ... manco's aan verlichting, verlopen keu... geen rekening houden met stop- en wachtverboden. Een enkel geval betrof het ge... rijles zonder vergunning en het passeren van een ander voertuig terwijl een tegenligger naderde. Laat de bekeuringen de afgelopen dagen nog eens een extra waarschuwing voor alle weggebruikers zijn. De politie blijft niet waarschuwen: maakt Uw papieren in orde en zorg dat Uw voertuig aan de wettelijke voorschriften voldoet. En rijdt met inachtneming der verkeersborden en wettelijke bepalingen.

LA ESPERANZA bouwt zaak in Oranjestad

Oranjestad. — Gistermiddag deed de heer Wever van La Esperanza Supermarket aan de pers mededeling van zijn plannen om in Oranjestad een groot gebouw neer te zetten.

Op 15 februari wordt door de aannemers Petrona en Croes met de bouw begonnen. Het pand komt aan het eind van de Lloyd Smithboulevard op het open terrein tegenover de firma Craane.

Het oppervlakte van het gebouw wordt 3800 vierkante meter. De totale bouwkosten belopen ƒ 550.000.—. Het eerste deel van de bouw zal in september of oktober gereed komen.

Er zullen geen artikelen worden verkocht, die thans op de barkjes worden verhandeld. Is het gebouw klaar, dan wordt het kantoor overgeplaatst naar Oranjestad. De winkel op Pos Chiquito wordt dan filiaal.

Het gebouw wordt gebouwd volgens het systeem van prefabricated section.

Limburgs vastenaovendjbal

Beloften voor „veul lol en plezeer"

Oranjestad. — Als verleden jaar is weer het motto van de avond: „Veul lol en plezeer op de biste meneer"...... Alleen wordt het — als wij de organsatoren van het Limburgse carnaval mogen geloven, nog veul lolliger.

De organisatoren: Frans Schol (Celciusstraat 18. tel. 2192 of 5192) Ten van den Hauvel Venezuelastraat 16; Sjef van de Wegberg Fergusonstraat 58. tel 2312; Sjef Boderi. Nobelstraat 2; L. Mooren, Celciusstraat 10.

En we hebben al die adressen en telefoonnummers er meteen maar bijgezet. omdat ge die nodig hebt voor uw toegangskaarten tot het grote, lollige carnaval, dat op 27 februari wordt gehouden op Basiruti. De toegangsprijs bedraagt ƒ 3.50. Voorts moet ge een carnavalsstemming meebrengen en bepaald verkleed zijn. Alleen gekken zijn welkom.

Ge moogt Limburger zijn, maar noodzakelijk is dat niet mits ge de Limburgse Leut maar verstaat en een pintje kunt vatten.

Leden van Basiruti halen de kaarten bij de Basiruto of bij de secretaris, p/a Neme.

Er zijn prijzen voor de leukste, fraaiste en meest originele costuums en voor de leukste groep. De jury is dit keer uitermate deskundig; ze bestaat uit vertegenwoordigers van de dagbladen. Dat kan dus niet beter, deskundiger en onpartijdiger.

Des morgens wordt er (zonder blikken of blozen) Limburgs ontbijt geserveerd op het terras van Basiruti.

Er komen vele bars en de muziek is dezelfde van vorig jaar. Eenieder herinnert zich nog de blaassectie.

Allee, zotten en zottinnen! Het is op zaterdag 27 februari vanaf negen uur en veel later, Limburgs Vastenavondbal op Basiruti. Het is maar het beste zo spoedig mogelijk een kaart te kopen.

Filmvoorstelling

Oranjestad. — Door de eilandelijke filmdienst wordt nu ook voor de kinderen van Noord een filmvoorstelling georganiseerd en wel op vrijdag 12 februari a.s. des avonds om zeven uur. Het programma vermeldt tal van interessante films.

De voorstellingen worden gegeven op de overdekte speelplaats van de St. Annaschool.

Wat nu, frère Antoon?

Aan Frère Antoon, de bisschoppelijk opzichter op bouwwerken vroegen we, waar we elkaar nu weer binnenkort zouden ontmoeten.
Hier is het lijstje:
Zeer binnenkort de kleuterschool op Sint Nicolaas.
Medio deze maand de scholen op Dakota.
Over vijf of zes maanden het zusterhuis van het hospitaal.
En dan?, vroegen wij..
Dan gaan we verder met het hospitaal...
Wat leeft, bouwt voort... Zo gaat het met deze Kerken, hospitalen en scholen... Nimmer stilstand, steeds vooruitgang.

AGENDA ARUBA

Oranjestad: Kantoor Amigoe Toricellistraat 16 Tel. 1233

Bioscopen:

De Veer 8.30 uur:
„The matchmaker" met Shirley Booth en Anthony Perkins. Alle leeftijden.

Rialto 8.00 uur:
„El enamorado" met Pedro Infante en Sarita Montiel. Geheel in het Spaans. 14 jaar.

Principal 8.00 uur:
„Jacqueline" met John Gregson en Kathleen Ryan. Alle leeftijden.

Saturn 7.30 uur.
„Teodora" met Gianna Maria Canale en Georges Marchal. In het Italiaans met Spaanse tekst. 18 jaar.

Sabaneta 7.30 uur.
„China Doll" met Victor Mature en Lili Hua. 18 jaar.

Wit Gele Kruis:
Zuster Perpetua en Zuster Ewalda, tel. 2200.

Nachtdienst Botica's:
Oranjestad:
BOTICA ODUBER - Tel. 1780.
San Nicolaas.
BOTICA SAN LUCAS - Tel. 5119.

Jeugdcentrale „La Salle"
Woensdag 10 februari 1960.
Club Noord:
5 p.m. Voetbaltraining
7 p.m. Club Senioren
Sint Jozefbond. Estrella
4.30 p.m. Baseballtraining Little League.
7.30 p.m. Basketballtraining dames
8.30 p.m. Basketballtraining jongens
Trupialen:
7 p.m. Uitvoering „BUCHI" in de Don Bosco Club te San Nicolas.
Donderdag 11 februari
Club Noord:
7 p.m. Volleyball
Rapid II - St. Thomas (heren)
7.45 p.m. Tanki Leendert - Flyers II (dames)
8.45 p.m. Don Bosco - Estrella (heren)
Veld: de overdekte meisjesschool
Sint Jozefbond. Estrella
5 p.m. Voetbaltraining
8.45 p.m. Volleyballwedstrijd Noord Estrella - Don Bosco
Trupialen:
3.15 p.m. Zangles Junioren
5.30 p.m. Senioren repetitie Poppentheater.

Echtpaar Kamerman met werkzaamheden begonnen

Oranjestad. — Met groot enthousiasme zijn Elly en Piet Kamerman door de toneelminnenden op Aruba weer binnengehaald. Daar zij nog maar goed drie maanden de tijd hebben besloten zij een stuk te brengen met een kleine bezetting. Gedacht wordt aan „De Cirkel" van Somerset Maugham.

Donderdagavond is er een bespreking in het Cultureel Centrum (acht uur). Belangstellenden zijn daar van harte welkom. Mogelijk dat dan de rollen al verdeeld kunnen worden.

Het stuk wordt gebracht onder auspiciën van het Cultureel Centrum Aruba. Of er ook een papiaments stuk zal worden gebracht hangt van technische omstandigheden af. Destijds werd de regisseurs toegezegd dat er een stuk vertaald zou worden. Indien dit werk gereed is, dan kan er ook nog een papiaments stuk worden ingestudeerd. Als dat niet het geval is, zal de tijd vermoedelijk te kort zijn.

Maan - perikelen

Oranjestad. — Men schrijft ons:

De mogelijkheid is niet uitgesloten dat er a.s. vrijdag twee Russische professoren op Aruba zullen arriveren. Deze twee geleerden zijn maanexperts. Zodra zij hoorden dat men er op Aruba in geslaagd was de maan naar beneden te halen hebben zij pogingen in het werk gesteld ter plaatse te komen kijken. Tot nu toe zijn zij er niet in geslaagd uitreisvisa van de Russische autoriteiten los te krijgen.

Volgens gisteren ontvangen telegrafisch bericht bestaat er een kleine mogelijkheid dat ze aanstaande vrijdag de Show van de Trupialen: REY KIE SKIRBI UN CARTA zullen bijwonen. Zoals U weet wordt in deze show de maan ten tonele gebracht. In deze Show treedt ook een Rus op die reeds jaren op Aruba woont Hij vertelde ons dat hij met een van de hier verwachte professoren vroeger schoolkameraad is geweest op een Muloschool in Moskou.

Als de professoren komen a.s vrijdag zullen ze arriveren met een Russische vliegtuig. Op het vliegveld zal BUCHI hen bloemen aanbieden en hen tevens uitnodigen om diezelfde avond niet alleen naar REY KIE SKIRBI UN CARTA te komen kijken, maar ook zeker BUCHI te komen zien.

In ieder geval aanstaande vrijdag is er voor iedereen nog een laatste kans om op de speelplaats van de la Salleschool het toneelstuk van de Trupialen te zien.

In ieder geval aanstaande vrijdag is er voor iedereen nog een laatste kans om op de speelplaats van de La Salle school het toneelstuk van de Trupialen te zien. Aanvang half acht. Voor entree betaalt U slechts één gulden.

Laat deze laatste kans niet voorbijgaan.

KUNSTKRING brengt „LAIZA"

Oranjestad. — Goed nieuws hoorden we gisteren. De Arubaanse Kunstkring heeft besloten het toneelspel „Laiza Porko Sushi" ook op Aruba ten tonele te laten voeren.

Het stuk werd zeer vele malen met geweldig succes in Curaçao opgevoerd. Het is een vertaling en bewerking van May Henriquez en staat onder regie van Elly en Piet Kamerman. Het Curaçaose gezelschap komt op 20 en 21 februari a.s. naar Aruba.

In totaal komen er ongeveer achttien personen over.

Uit politierapporten

Oranjestad. — Rond het middernachtelijk uur werd brand gemeld achter het RCA sportterrein te Tanki Leendert waar een door een bulldozer bijeengebrachte hoop dor hout in lichte laaie stond. Waarschijnlijk werd door kwajongens het zaakje in vlam gezet. Spuit 8 rukte uit en vroeg 8 minuten later assistentie, waarop spuit 6 eveneens ten tonele verscheen. Drie kwartier later was de brand geblust, doch toen een kwartier later nog eens gecontroleerd werd, bleek op 4 plaatsen het vuur wederom te zijn opgelaaid. Hierop bluste tenslotte spuit 8 het vuur definitief.

De heer Eman, Lagoenweg 1, verloor een bruin lederen etui, bevattende 2 grote en 5 kleine sleutels.

In de vroege ochtenduren van 9 februari verscheen een man aan de wacht in San Nicolas, die verklaarde dat zijn echtgenote tijdens zijn slaap getracht had hem met kokend water te overgieten. Doordat hij wakker werd, mislukte haar plan.

Aan de Boerhavestraat had een ernstige aanrijding plaats. Een jongetje dat plotseling de weg overstak, werd door een passerend autobusje gegrepen, tengevolge waarvan het knaapje in het ziekenhuis der Lago moest worden opgenomen met een beenbreuk. Waarschijnlijk is het ventje zelf schuldig, omdat hij niet uitkeek bij het oversteken.

In de Nassaustraat had een lichte kettingaanrijding plaats. Een auto botste tegen een voor hem rijdende wagen, die op zijn beurt weer tegen de daarvoor rijdende personenauto terecht kwam. De gezamenlijke schade der drie voertuigen bedraagt naar schatting twee honderd gulden.

Dankbetuiging

Verrast door de enorme belangstelling die we ondervonden bij ons

gouden jubileum op Aruba

is het ons alleen mogelijk langs deze weg u allen te bereiken.

Hartelijk danken we u voor elke blijk van erkentelijkheid die wij tijdens deze feestelijkheden mochten ontvangen.

Moge het ons gegeven zijn nog vele jaren op Aruba te werken.

Moeder Priorin
Moeder Vicaria en Zusters

Firma Jan Bodegom & Co. Aruba N.V.

heeft het genoegen mede te delen dat met ingang van heden de Heer JACOBUS BECHTHOLD benoemd is tot

procuratie-houder

van de Firma.

De heer BECHTHOLD heeft nu volledige bevoegdheid namens de firma op te treden en documenten voor onze firma te tekenen.

FIRMA JAN BODEGOM & CO.
ARUBA N.V.
De Directeur
B. H. VOCKS

Volksuniversiteit-Aruba

Het bestuur van de Volksuniversiteit deelt U hierbij mede dat op Dinsdag, 16 Februari, 1960 des avonds om 8 uur een lezing gehouden zal worden in het Cultureel Centrum door Dr. P. de Buisonje getiteld:

Geologie van Aruba

Toegang: Leden Volksuniversiteit en leerlingen van de kopklassen der MULO en HBS — vrij. Niet leden — 50c.

Leden die hun contributie gelden over 1960 nog niet hebben voldaan worden in de gelegenheid gesteld zulks op die avond nog te doen.

Eilandgebied Aruba

De Ontvanger van het eilandgebied Aruba maakt hierbij bekend, dat de aanmaningen voor GEBRUIKSBELASTING 1959, waarvan de aanslagbiljetten gedagtekend zijn vóór 21 november 1959, zullen worden verzonden op 12 februari 1960 en dat de aanmaningskosten hiervoor vanaf 13 februari. 1960 verschuldigd worden.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

WOENSDAG

15.30 „Op de thee bij C.T.C."
16.30 Hora infantil bao di direccion di Sra Laura Hart
18.00 *Noticiana na Papiamento*
18.15 Variedad Musical
18.30 Voor de Nederlandse Koopvaardij
19.00 *Nieuwsberichten*
19.15 Palacios-programma (Spaans)
19.45 De lichte toets met muziek uit de Ver. Staten
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 L.A.V. presenta: Por los Caminos de Venezuela
21.30 Declamatie door Elis Juliana
21.45 „The Philips Music Box", aangeboden door Philips Antallana N.V.

DONDERDAG

07.00 Nieuwsberichten
07.10 Gevarierd ochtendprogramma
09.45 Voor luisteraars op de Bovenwinden
10.00 Van Wilpen's premieprogramma
10.30 Klassieke muziek: concert nr 2 voor piano en orkest van Rachmaninoff (solist is Julius Katchen)
11.15 „La Voz del Hogar"
11.30 Een programma van Henderson
12.03 Lunchmuziek
12.30 Berichten A.N.P.- en Curomnieuwsdienst
12.45 Programma Antilliaanse Brouwerij N.V.
13.00 „Zoeklicht op Nederland", herhaling van het programma van Zondagavond
14.00 Concert door David Oistrakh (viool) en Vladimir Yampolski (piano)
15.15 Muziek uit Duitsland
16.30 Jukebox Arubiano
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 Curacaose Jeugdomroep: gesprek met de regisseur Piet Kamerman, alsmede een bijdrage van Minjon
19.00 De lichte toets met Europese orkesten
21.00 „Fiesta Antillana" onder algemene leiding van Rudi Hollander
22.00 Concert door het Metropole Orkest (bandopname van de N.R.U.)
22.30 „Musical Nightcap"
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16.85, 19.45 en 25,18 meter

WOENSDAG

18.32 Nieuws
18.50 Eddy de Jong, hammondorgel met ritmische begeleiding
19.05 Muziek, nieuwtjes en groeten voor Suriname
19.35 Muziek en liedjes voor iedereen
20.25 Stemmen uit Europa
20.40 Nieuws in het kort
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door ds. G. R. Visser

DONDERDAG

18.43 Nederlands nieuws
18.50 Inleiding tot het Concertgebouw orkest
18.55 Het Concertgebouw orkest
19.45 Stuyvesant college
20.15 Kroniek voor kunst en wetenschap
20.40 Nieuws in het kort
20.45 Ter overdenking, door Pater L. Verhagen.

RADIO KELKBOOM

WOENSDAG

18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias na papiamento
19.15 Musica Varia
19.30 Musica Hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Luis Armstrong
20.15 Lagrimas de una madre
20.30 Arsenio Rodriguez
20.45 Mambos
21.00 Peticiones
21.30 Pototo y Filomeno
21.45 Un programa cu Wals y Boleros

DONDERDAG

11.30 Variacion Musical
12.00 Lunchmuziek
12.10 Noticias locales
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Pat Boone
12.55 News in nutshell
13.00 Variacion musical
16.00 Tony Aguilar.. Mariachi Vargas y Miguel A Mejia
16.30 Noticia lokaal-polis y deportivo
16.45 Cocktail musical
17.00 Danzones cubanos
17.15 Rolando Laserie
17.30 Cesar Concepsion y su orkesta
17.45 Calypsos
18.00 Programa di Nutricia

RADIO CARACAS TELEVISION

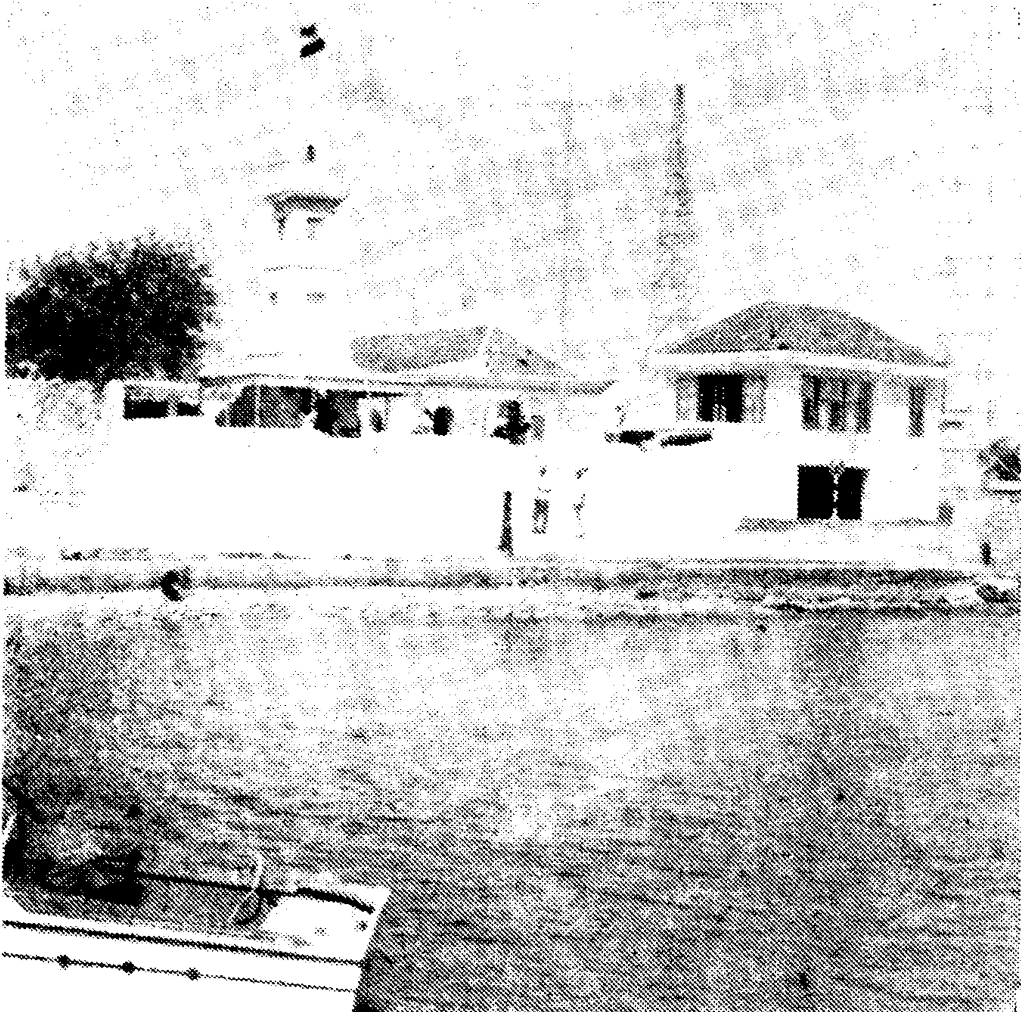
WOENSDAG

17.15 Peliculas
18.00 El show de Renny
19.15 La novela ace
19.30 Papa lo sabe todo
20.00 El observador Creole
20.15 La novela Palmolive
20.30 Dragnet
21.00 Dick Roy, detective privado
21.30 Documentales
22.00 Por el mundo de la cultura
22.00 Por el mundo de la cultura
22.00 Cortos cinematografi..os
23.00 Cineprograma

DONDERDAG

8.30 Peliculas
10.00 El calendario de mama
10.30 Cosas de mujeres
11.15 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Su novela Fab-vorita
13.30 El imparcial television
14.00 Agencia de colocaciones T.V.
14.30 Club femenino
16.00 Estudio de Hector Monteverde
16.30 Peliculas

Bonairiaantjes

Moderne tijden ★ Angst voor „spiritu's" ★ Fransen, Martissen, Palms, en Marchena's ★ Eigen huis een ideaal ★

(Van een bijzonder korrespondent)

Ergens langs de verlaten weg zittend valt het pas op hoe stil de avonden zijn. Het overkwam ons eens bij een vorig bezoek dat wij ruim een half uur op de weg naar het vliegveld konden zitten-zo maar, „pa smaak"- zonder dat wij ons leven eenmaal in de waagschaal behoefden te stellen voor een naderende auto. Zo iets is alleen nog maar mogelijk op het stille Bonaire. Tegenwoordig is het al wat drukker geworden. Bij mijn laatste bezoek konden wij het geen half uur uithouden op de weg, want binnen een kwartier kwam er reeds een auto aansnorren hetgeen een een bewijs is van het toenemende verkeer op het tweede Benedenwindse eiland. Want ook hier heeft de moderne tijd haar intrede gedaan. Na de eerste was het weer even stil.

Hoe verder de avond vorderde des te minder werd het aantal wagens dat voorbijkwam, waarmee wij maar willen zeggen dat men er heerlijk kan kuieren in de avonduren zonder al te veel last te ondervinden van het drukke verkeer. Het aantal auto's dat op een avond voorbijrijdt loopt namelijk zeker niet in de tientallen. Drukker is 's avonds het verkeer op de weg naar Entrejol, omdat deze weg van Playa de verbinding vormt tussen de twee grote bevolkingskernen op Bonaire met zijn ongeveer vijfduizend inwoners: Playa (Kralendijk) en Rincon. Het is de weg die iedereen berijdt wanneer hij er 's avonds eventjes op uit wil gaan om eens naar Entrejol, Noord Salinja of Rincon over te wippen. Er zijn mensen die voor geen geld ter wereld op hun eentje in de donkere avonduren voorbij het kerkhof langs deze weg willen lopen. Als zij het doen dan gebeurt dat meestal onder het luidruchtig zingen van ranchera's om zich wat moed in te pompen en waarschijnlijk ook om de spiritu's af te schrikken of tot bedaren te brengen. Hoe het ook zij, het overkwam ons eenminste dat een vriend ons zou afhalen tesamen met een paar andere jongelui. Om de een of andere duistere reden miste het gezelschap de aansluiting met elkaar zodat U, geruime tijd konden wachten alvorens de begeleiders van de vriend te voorschijn kwamen. De vriend zelf verscheen de gehele avond niet en als verklaring daarvoor werd angst voor de spiritu „opgegeven". Nu eerlijk gezegd, het is ook wel donker daar in de omgeving zodat mensen met een grote fantasie er al spoedig geesten zullen zien ronddwarrelen.

Het vertier zoals stadsmensen dat gewoon zijn kent men op Bonaire niet en dat blijkt ons juist het aantrekkelijke. Op Rincon en in Playa treft men een bioscoop aan. In de toekomst komen er wellicht twee bioscopen bij in Playa en Entrejol. Verder treft men over de verschillende woonkerken enkele bars aan die voor een gedeelte hun deuren in de avonduren sluiten, en voor de rest open zijn. In de avonduren is het in Playa ijselijk stil en krijgt men de gedachte dat iedereen reeds om half negen in bed kruipt. Maar heeft men enkele bekenden op het Flamingo-Eiland dan kan men zijn avonden prettig doorbrengen en naar keuze met de auto of te voet gaan kuieren.

Er zal niemand zijn die U verbaasd aankijkt als men U ergens zittend langs de weg aantreft. Op zijn hoogst zal men even een praatje maken en informeren waar men vandaan komt en hoe lang men blijft. Men zal U misschien ook vragen hoe U Bonaire vindt en is het antwoord enigszins vloeiend, dan zal er een brede grijns komen op het gezicht van de vragensteller. Want Bonairianen zijn trots op hun eiland. Daaruit kan men verklaren dat zeer vele Bonairianen die op Curacao en Aruba hun werk hebben gevonden regelmatig eens naar hun eiland oversteken, minstens eenmaal per jaar met Kerstmis en Nieuwjaar, maar ook wel eens er tussendoor. Velen van hen hebben hun eigen huis op Bonaire dat voor het grootste gedeelte van het jaar onbewoond is en dat zo men het voor een maand wil huren slechts een gering bedrag aan huur vergt. Men noemde ons een huur van vijftien gulden per maand b.v. De huizen mogen gezien worden, want het merendeel is keurig onderhouden en met een frisse kleur geverfd. Zij doen gezellig aan als kleine blokkendozen, die her en der over het eiland verspreid zijn. In de lange avonden kuiert men graag eens naar zijn buurman om een praatje te maken. In vele gevallen zijn die buurmannen nog familie van elkaar. Zo kan men in Playa een gedeelte aantreffen waar verschillende familie's van de Marchena's bij elkaar wonen, op Entrejol is dat het geval met de Martissen en de Fransen, op Nikiboko wonen vooral de Palms. Rincon maakt een uitzondering omdat daar vele families wonen met verschillende namen. Dat die familie's zo bijelkaar wonen is op zich niet zo onbegrijpelijk. Zo gauw een der zonen aan de huwbare leeftijd toe is, begint hij aan de bouw van zijn toekomstige woning. Een eigen huis is immers het ideaal van iedere Bonairiaan. Het huis wordt meestal in de buurt gebouwd van de ouderlijke woning. Alleen de jongste zoon behoeft geen eigen woning te hebben omdat hij in de meeste gevallen na zijn huwelijk in gaat wonen bij zijn ouders van wie hij het na hun dood overneemt. De schoondochter kan dat gelijk het huis wat bij houden wanneer de schoonouders wat oud beginnen te worden. De familieband is groot en hecht onder de Bonairianen. Al kuierend verneemt men dat die een neef is en die weer de zoon van een neef van de vader. Natuurlijk is niet alles pais en vree. Moeilijkheden in familie-verband doen zich uiteraard nog wel eens voor. Meestal gaat het dan om erfenissen en zo. De belanghebbenden kunnen hierdoor dan op een afstand komen te staan, maar dat houdt niet in dat dit ook het geval met de kinderen van de belanghebbenden.

Landelijk is Bonaire, landelijk zijn er ook de verhoudingen. Men gaat eens op bezoek bij een kennis en maakt een praatje, men wisselt elkaar het laatste nieuws uit van degenen die elders vertoeven en het slot wordt dan meestal gevormd door een „te mañen, si Dios quier", hoewel dat „morgen" wel eens wat lang aanloopt.

New Yorkse Beurs

Herstelpogingen op de Newyorkse effectenbeurs faalden gistermorgen, doch daarna trad een betere stemming in en rond het middaguur hadden koersstijgingen tot ongeveer 1 punt de overhand. In de namiddag hadden de aankopen aanvankelijk de overhand doch spoedig verminderde de belangstelling en brokkelden de noteringen af. Kort voor het slot trad echter een verbetering in uitgaande van de staalfondsen. De markt sloot met koersstijgingen tot 1 punt of meer in de meerderheid

Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1219, waarvan hoger 688, lager 320 en onveranderd 211.

De koersen waren als volgt:
American Tel and Tel 82 5/8
Anaconda Copper 60 3/4
Bethlehem Steel 50
Dupont de Nemours 235 1/2
General Electric 89 1/2
General Motors 47 1/8
Intern Tel and Tel 34
Royal Dutch 42 3/8
Shell Oil 35 7/8
Standard Oil of N.J. 46 1/2
U.S. Steel 87 1/2
Canadian Pacific 25 3/4
Intern. nickel 106 3/4

Amsterdamse Beurs

De handel had vanmiddag niet veel te betekenen en na een iets hogere opening vergeleken bij de vorige slotkoersen brokkelden de internationale waarden later een weinig af. Scheepvaarten evenals de cultures beneden de vorige slotkoersen en van de staatsfondsen de nieuwe 4 1/2 pct lening aan de vaste kant.

Kon. Olie 148.40;
Unilever 736 1/4;
Philips 777 3/8;
Philips Pref. 289 3/4;
AKU 474 1/2;
K.N.S.M. 186 1/4;
KPM 140 1/2;
Ned. Handelmij 265;
Nat. Handelsbank 183;
H.V.A. 158 7/8;
Amsterdam Rubber 121 3/4;
Deli Mij 181.70;
3 pct. Ned. '47 90 7/8;
H. A. L. 167;
Walvisvaart 120 1/8;
A'damsche Bank 350;
H.B.U. Cert. 233 1/2;
Billiton 2e 357;
Overzeese Gas 268;
Borsumij 66 3/4;
Lindeteves 142;
Rotterd. Bank 310;
Curaçaose Handelmij 167 3/4;
W. M Muller 370;
K.L.M. 110;
Hoogovens 712;
Nivelt Goudriaan 151 3/4;
Excelsior 140;
Ant. Brouwerij 260 1/2;
Rott. Lloyd 153;
Stokvis R. S. 216;
Lening Ned. Ant. 98 3/4;
Bank Ned. Gem. 58/59 97 15/16;
Bank Ned. Gem. 1957 109 1/4;
Bank Ned. Gem. 1958 103 3/16;
Nederl. 4 1/4% 1959 96 1/16;
Ant. Verf 186;
ANP-CBS Beursindices 10/2 (1953;100)
Intern. Concerns 502.29;
Industrie 246.16;
Scheepvaart 167.23,
Banken 196.64;
Cultures enz. 147.13;
Algemeen 343.39.

****

Royal Dutch Am. shares 68 3/4 bieden
KLM 29
Aluminium Company 95 3/4
Ford Motor 79 3/4
DOW Jones 628.45

Levenslang

In de west-Duitse stad Stade is de 58-jarige Georg Marshall tot levenslange gevangenisstraf veroordeeeld, omdat hij verantwoordelijk werd geacht voor de dood van een Joodse timmerman die in 1942 op de markt van de Oekrainse plaats Sdolboenof werd opgehangen.

„CRISTAL" in moeilijkheden

Een klein schip, genaamd „Cristal" is met een tiental vluchtelingen uit Cuba aan boord op weg naar Florida, zo heeft het State Department te Washington meegedeeld. Het schip zou in moeilijkheden verkeren. De Amerikaanse kustwacht heeft een schip uitgezonden om de 'Cristal' naar Miami te begeleiden.

Venezolaanse protesten

Het Venezolaanse verbond van vakverenigingen heeft protestboodschappen gezonden aan de Verenigde Naties en aan de organisatie van Amerikaanse staten tegen de schending van de rechten van de mens door de regering van de Dominikaanse republiek. In deze boodschappen verzoekt het vakverbond genoemde organen in te grijpen tegen de vervolgingen en arrestaties op grote schaal, waaraan de Dominikaanse arbeiders bloot staan.

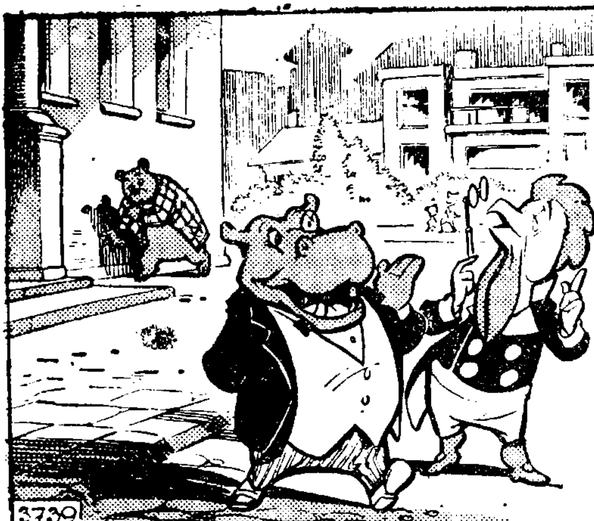
Eric de Noorman — De Ontembare

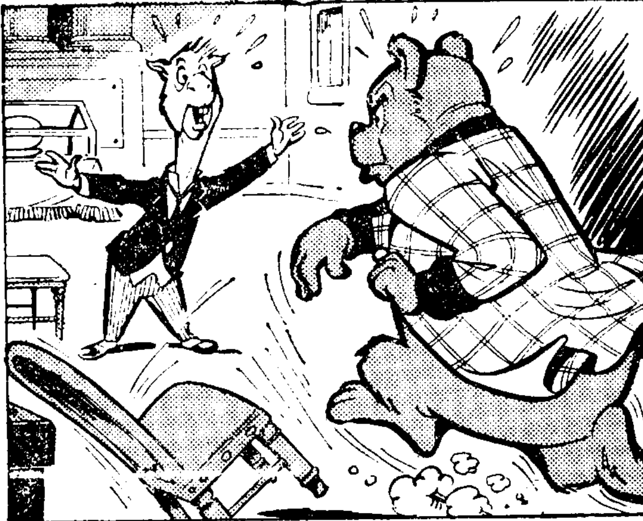
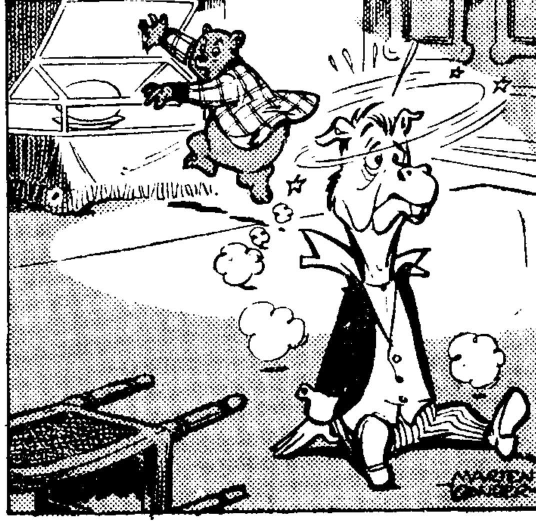

95. — Zonder onderbreking rijdt Eric voorts langs Haralds spoor. Het lijkt hem niet waarschijnlijk, dat de schurk een tweede maal rekening zou houden met achtervolgers, maar toch is hij op zijn hoede. Tegen de middag houdt Eric opeens met een ruk zijn paard in en luistert. Zijn scherpe ogen hebben een gerucht opgevangen. Een zwak nauw hoorbaar gefluister lijkt het. Meteen stijgt hij af en zoekt de bescherming van het woud op. Het is mogelijk, dat hij zich iets verbeeldt, maar zeker is zeker. Weer luistert hij. Hij kan er niet veel wijzer van worden. Maar toch weerhoudt hem er iets van verder te gaan. Voorzichtig brengt hij zijn paard verder het woud in en bindt het daar vast. Dan sluipt hij behoedzaam zonder gerucht te maken voorwaarts en dan krult een grimmig lachje zijn mondhoeken. Zijn voorgevoel is maar al te juist geweest. Aan de rand van een klein open plek zitten twee mannen zacht te praten; de een is Harald...... de ander...... Zonder enige twijfel de geheimzinnige helper achter de schermen. „Ziezo", gromt Eric met flikkerende ogen, „mooier kan het al niet. Ik zal dat tweetal de verrassing van hun leven geven."

TOM POES EN DE FEUNI

3739. — „Een ei moet zacht bebroed worden, dat is duidelijk", sprak de markies. „Maar omdat dit een feunix-ei is, zou ik er voor voelen dat in een mooie sfeer te doen. Zo'n weeshuis is wat kil."

„Wat bedoelt u met een mooie sfeer?" vroeg de burgemeester onzeker.

„Iets met gedempt licht en beschaafd muziek", legde de edelman uit. „Ik zal een kamerorkestje huren en enige lampions doen aanbrengen. En vanavond, als de maan vol is, zal ik persoonlijk aanwezig zijn om de feunix welkom te heten."

„Heel verfijnd!" riep de magistraat uit. „Ik ben blij, dat u zich voor deze zaak hebt gespannen, want het zou vreselijk zijn geweest, wanneer de heer feunix in de bouwval van Bommel ter wereld moest komen. De eer van de gemeente staat op het spel!"

„Laat ons niet meer over Bommel spreken", zei de markies huiverend, „die is uitgeschakeld."

De edelman vergiste zich echter. Want, terwijl de beide heren zich al pratende verwijderden, sloop heer Ollie met verwilderde trekken langs de gevels. Op slinkse wijze schoof hij de ingang van het weeshuis binnen, opende een deur en stond toen plotseling voor de heer Zielknijper.

„Halt!" sprak de opvoedkundige. „Hier is geen plaats voor u. Ga terug naar uw ruïne en verstoor de stilte van dit broedvertrek niet......"

Heer Bommel stiet een dof gegrom uit. Zijn zelfbeheersing verliet hem geheel en met een wilde galop liep hij de weeshuisvader onder de voet om zich op de glazen vitrine te storten.

KUNST-CONTACT

BLOED STROOMT OVER HET TONEEL

Uit het GRAND-GUIGNOL klinken schrille kreten en doffe knallen

(Van een bijzondere medewerker)

In de kleine Parijse Rue Chaptal klinkt duidelijk hoorbaar een schrille kreet, lang en doordringend, als van een mens in doodsnood, even later gevolgd door een doffe knal, die heel sterk doet denken aan een pistoolschot. En toch trapt de surveillerende politieagent het kleine steentje rustig verder voor zich uit en slaat ook de dikke man in de deuropening van zijn café geen enkel alarm. Hij werpt een veelbetekenende blik op zijn reusachtig polshorloge, alsof hij zich wil overtuigen van iets dat hem door de kreet en het schot al duidelijk werd, namelijk dat de avond gevorderd is tot elf uur. Straks zullen in dat sombere, ietwat afgelegen gebouwtje tegenover hem de lichten aanspringen, de deuren opengaan en enkele tientallen mensen het smalle straatje vullen met hun opgewonden gepraat over al dat gruwelijke, dat zij in een paar uur tijds hebben meegemaakt. Pas als dan de laatste voetstappen zijn weggestorven, zal hij op de toog van zijn vervallen établissementje twee glazen pernod klaarmaken. Hij weet, dat twee slecht afgeschminkte mannen die met enkele teugen zullen ledigen. Dat is nu eenmaal de gewoonte van de „giller" en de „schutter", de engerds van het Grand-Guignol-theatertje, die elkaar avond aan avond vermoorden, omwille van hen, die zo dolgraag eens echt willen griezelen.

Het Parijse griezeltheatertje Grand-Guignol.

Parijs' griezeltheater houdt zich met moeite staande

Overdag toont het zich als een schat van een gebouwtje, het kleine theatertje, dat met zijn lichtgele tint heel onschuldig aandoet. Als wij de stokoude concierge moeten geloven, is dat ook niet zo verwonderlijk, omdat het destijds gebouwd is als kapel. De goede père Didon hield er gevoelige preekjes, maar daarvoo bestond tenslotte zo weinig belangstelling, dat men de eikenhouten poortjes maar sloot. Een nieuwe bestemming voor het kapelletje was echter gauw gevonden. Zonder veel aan het interieur te veranderen, kreeg men een prachtig expositiezaaltje. En om de overgang niet al te groot te maken bestond de eerste tentoonstelling uit een verzameling religieuze kunstvoorwerpen. Toen men daar op uitgekeken was, brak er weer een moeilijke tijd aan voor het knusse gebouwtje, dat door een nogal lange oprijlaan bijna geheel schuil gaat achter de asgrauwe gevels van de Rue Chaptal. De vermaarde schilder Rochegrosse vond het een uitstekende ruimte om er rustig te kunnen werken en zo werd de derde bestemming die van atelier. Rochegrosse hanteerde de kwasten in alle rust en voltooide er enkele van zijn vermaardste doeken, totdat omstreeks 1895 de theaterman Maurice Magnier het oude kapelletje „ontdekte".

„Une salle de spectacle" riep hij enthousiast uit en binnen niet al te lange tijd had Parijs er een klein, maar fijn theatertje bij. „Théâtre-Salon" heette het en de eerste bezoekers zagen er „Chand d'Habits", de fameuze pantomime van Catulle-Mendès. Een jaar duurde dit slechts, want toen verscheen de man die het oude kapelletje een naam bezorgde, welke grote bekendheid kreeg: Max Maurey. Hij vond de juiste formule voor het grote succes van Grand-Guignol, oftewel „Grote poppenkast" door er de vreselijkste drama's af te wisselen met de vrolijkste comedies. Grand-Guignol werd een sensatie zonder weerga. Het veroverde stormenderhand het grote Parijse publiek en zijn naam kreeg ook buiten Frankrijk bekendheid. Zo kon het gebeuren, dat in de twintiger jaren onder de grote Willem Royaards in de Hollandse Schouwburg aan de Plantage „het grand-guignolesque" griezelstuk Huis der duisternis werd gespeeld. Het kleine theatertje in de Rue Chaptal bereikte het toppunt van zijn roem. De grootste acteurs beschouwden het als een hoge eer om daar op het krappe toneeltje elkaar op de meest afschuwelijke wijze „toe te takelen" ten gerieve van een goed publiek, dat de kundig in elkaar gedraaide griezelwerkjes „savoureerde" met zichtbaar welgevallen.

Langzaam maar zeker is de roem van Grand-Guignol gaan tanen. Er ontstond een geweldige concurrentie in de vorm van griezelfilms en daartegen moest zij het tenslotte afleggen. De vampiers en de monsters op het witte doek wonnen het van de gebochelde schurk met de zwarte lap op zijn rechteroog, die vrouwen ontvoerde, hen met zwepen sloeg en met messen stak. Grand-Guignol werd een stuk vergane glorie, waarvoor zich nog slechts de Parijse faubourgs, de bewoners van de randgemeenten, provincialen en de vreemdelingen interesseerden, welke laatste groep meestal niet verder kwam dan de hoge, sombere hal van het oude kapelletje en een nieuwsgierige blik in het kleine zaaltje, omdat dan voor hen de curiositeit er wel van af was.

Voor Grand-Guignol braken magere jaren aan en nog altijd is de situatie heel précair. Men heeft al van alles geprobeerd, het roer zelfs totaal omgegooid door al die griezelarij op te geven. Grand-Guignol werd het theater van de jonge artiesten. Daar konden zij debuteren met luchtige stukjes en het publiek zou er voor weinig geld hartelijk kunnen lachen. Maar deze plannen eindigden in een grandioze debâcle. De lachertjes deden het niet en voor de jeugdige beginnelingen bestond niet de minste belangstelling. Sinds enkele weken nu hanteert de directrice, madame Christiane Wiégant, weer de oude formule van de drama's, zij het dan nu met bescheiden materiaal. Zeker tot de uitrusting van Grand-Guignol behoort nog altijd een indrukwekkende verzameling messen, scharen, tangen, priemen, naalden, beugels, klemmen, revolvers, pistolen, karabijnen en zelfs machinegeweren, en er hangen in de oude stoffige kast achter het toneel nog twee geraamtes, maar het zijn niet meer de grote mensen uit het vak, die ze gebruiken; de „sterren" waarvoor zich destijds de Parijzenaars naar Grand-Guignol spoedden en soms dagen van tevoren in de rij gingen staan, omdat het zaaltje maar nauwelijks 300 mensen kan bevatten. Zeker, de vier mannen en de drie vrouwen, nu de vaste artiesten, doen hun uiterste best en vaak genoeg hebben zij nog succes, maar de allure, de grote kunst van zo'n 30 jaar terug, is er niet meer bij. De sterren van toen hadden geen strip-tease nodig. Voor hen stond men in de rij en thans is men al blij als het zaaltje redelijk gevuld is.

Wij hebben een avondje in Grand-Guignol meegemaakt, bij de hoge kassa op een soort panorama'tje onze plaats zorgvuldig uitgezocht en in de hal kennis gemaakt met madame Wiégant, een rasechte Parijse, met haar enigszins afgedragen bontmantel nonchalant over de schouders, een sigaret achteloos tussen haar sterk gekleurde lippen. Tachtig pct. van de Parijse theaters hebben vrouwen als directrices. Zij zijn vaak harder dan hun mannelijke collega's en hebben een gevoel van intuïtie om bij het zaken doen steeds de juiste beslissingen te nemen. Madame Wiégant is een van hen; een meedogenloze vrouw, hard voor haar personeel, hard voor zichzelf. Haar ogen gingen voortdurend langs ons heen, naar het kleine spichtige vrouwtje achter de hoge kassa, dat af en toe met beide handen naar haar keel greep, als wilde zij met dit voorproefje van griezelen de laatste aarzeling bij enkele nieuwsgierigen wegnemen. Madame Wiégant ontging niets, elk kaartje dat verkocht werd, elke bezoeker van haar theatertje werd geteld. Zij gaf de moeilijkheden ronduit toe. Met een zware, hese stem vertelde zij over de concurrerende films, de verwende Parijzenaars, die het allemaal al een keer gezien hebben en het daarbij willen laten, over haar rotsvast vertrouwen in het ware toneel van haar artiesten, waarvoor gemiddeld 1.000 francs per kaartje toch echt niet te veel gevraagd is, vooral niet wanneer men bedenkt, dat daarbij is inbegrepen dat zij die flauw vallen worden bijgebracht met goede parfum en koffie, door haar ouvreuses, die daarin zeer bedreven zijn.

Messen en bloed

In het kleine zaaltje, waar de houten engelen langs de muur plechtig op ons neerkeken, hebben wij dan gegriezeld. Alleen met onszelf, in een van de vijf nisjes achterin, die door gaaswerk van de overige ruimte zijn gescheiden. Van daaruit hebben wij gezien hoe twee louche kappers hun reusachtige scheermessen in de kelen van luid gillende cliënten drukten, totdat hun helderwitte schorten waren besmeurd met bloed, vol ontzetting aanschouwd hoe een mes tergend langzaam in een bovenarm werd gestoken en toen net zo lang werd doorgehaald tot het er bij de pols weer uitkwam, bleek en ontdaan beleefd hoe een hoofd zonder enig commentaar tussen een bankschroef werd geklemd, waarna een bijzonder sadistisch mannetje de schroef doordraaide, onder het afschuwelijk gekerm van zijn slachtoffer, die — ofschoon het dezelfde was van het mes — opnieuw vele liters bloed duidelijk zichtbaar prijs gaf.

Natuurlijk geschiedde dit alles in étappes en kreeg men echt wel de gelegenheid om na iedere opwindende scène bij te komen. Daarvoor werden op bepaalde tijdstippen, net als in het Amsterdamse Centraal Theater, de gordijnen en de deuren langs de zijkant van de zaal geopend en kon men elkaar in de hal „kleur bekennen". Pas dan viel op, dat ook hier alles rood was. De muren, de deuren, de vloer en zelfs de bar waaraan men zijn droge keel kon verfrissen, was van een diepe bloedrode kleur. De buffetjuffrouw keek ongeïnteresseerd rond en de juffrouw van de garderobe gaapte luid. Haar voet stampte mee op de maat van pittige marsmuziek, die uit de luidsprekers klonk, zoals dat ook in de rust tijdens voetbalwedstrijden gebruikelijk is.

De films mogen dan vandaag de dag tot heel wat in staat zijn, wij bekennen eerlijk, dat wij op het witte doek toch nooit zoveel griezels en gruwels bij elkaar hebben gezien als op deze lugubere avond in het Grand-Guignol. In ons donkere nisje zijn wij witjes weggetrokken, terwijl de rillingen elkaar na joegen over onze rug. Bij de „Loterie de la Mort" konden wij het nog uithouden, maar bij het bloedbad van „La rage au ventre", zijn wij weggesneld de lange donkere oprijlaan af, waar allerlei schimmen dreigend op ons af schenen te komen. Pas toen we aan de overkant in het oude cafeetje op een stoel ploften, wisten wij, dat we dit griezelige avontuur hadden overleefd.

Zijne Eminentie

Kardinaal Faulhaber gecamoufleerd in roman

(Van een medewerker in Nederland)

Bij de Uitgeverij De Fontein te Utrecht is de Nederlandse „bewerking" verschenen van Josef Martin Bauer's roman Der Kranich mit dem Stein. Die bewerking is van Liesbeth van Waele, wie men de vraag zou willen stellen, waarom zij het boek heeft „bewerkt" en niet.... vertaald, te meer omdat men toch hier en daar wel merken kan, dat de roman waarlijk uit het Duits is vertaald. Wat de oorspronkelijke titel betreft: die is ontleend aan een passage van Plinius (welke Plinius?), die vertelt over de kraanvogels, die, als ze slapen, een steen in een van hun poten houden en die steen laten vallen, als hun waakzaamheid in de slaap verslapt, waarna zij wakker schrikken.

De roman telt meer dan vijfhonderd bladzijden. Een turf, mag men dus wel zeggen. Eigenlijk een te dikke turf, te opzettelijk dik gehouden, te uitvoerig om boeiend te kunnen zijn, te zeer verlopend in bijzonderheden, die of niet ter zake doen of zo uitgesponnen zijn dat zij hun betekenis in de gehele compositie verliezen. De kardinaal, die in zijn jeugd een bang en zelfs laf jongetje is geweest, altijd bereid om van zijn broer en zijn zusje klappen in ontvangst te nemen zonder ooit terug te slaan, lijkt wel op de grootse figuur, die nooit terug slaat, als de communisten en later weer de nazi's hem afranselen, maar die zich dan weerloos houdt uit overtuiging, hoe bang hij ook blijft. In zoverre is dus het jeugdportret van de Eminentie gemotiveerd, maar het duurt allemaal erg lang voor dat portret af is. Daarna komen de jaren van de priester-student in Rome en de kapelaan in een Duits dorp. Het zijn de jaren van vóór, tijdens en na de eerste wereldoorlog. Er is nu en dan sprake van een koning die de jonge bisschop mgr. Martin von Petuel maar een lastig man vindt, maar hem bezoekt en ook ontvangt.

Die koning wordt niet met name genoemd. Moest hij in het duister blijven? zo vraagt de lezer zich af. Want de latere gezagdragers, Mussolini en Hitler genaamd, worden wel genoemd. Daar — maar dat is al in de tweede helft — begint het verhaal interessant te worden. Men herkent namelijk langzaam de helden, vooral kardinaal Faulhaber, nog altijd schuil gaand onder de naam Petuel. Maar in die tweede helft ontwaart men iets van de enorme spanningen, die geheerst hebben tussen Kerk en de Staat in Duitsland. Hier wordt ook het heldhaftig verzet van Faulhaber alle eer bewezen, zonder overdrijving, zonder misplaatste heldenverering en met voortdurend de erkenning op de achtergrond, dat Martin von Petuel doodsbang is, maar niettemin zijn plicht doet, zonder een ogenblik te aarzelen en altijd op tijd en volkomen gaaf reageert. De lastigste bisschop van Duitsland, heeft een van de Pausen wel eens opgemerkt, maar ook de lastigste voor Hitler cum suis. Een man die zij graag hadden vernietigd, maar waar ze allemaal samen nogal bang voor waren. Een grote troost voor de gelovigen, vooral als zij kleingelovig werden. Een fiere kardinaal, ook tegenover Patton, die hem op alle manieren ter wille was, maar weinig aan hem besteden kon, omdat alle comfort beleefd maar beslist van de hand werd gewezen.

Kardinaal Faulhaber als standvastig verdediger van het Geloof, komt dus wel uit het verhaal te voorschijn. En toch, na lezing van zoveel andere romans en relazen uit die donkere jaren, had men een krachtiger portret verwacht. De duivelse politiek van de nazi's hun misdaden tegen de Joden, tegen allen, die anders dachten dan zij, ze zijn duizend maal erger dan men uit het boek van Bauer gewaar kan worden. De roman die het op kan nemen tegen het goed geschreven en gebouwde historisch verhaal, moet nog verschijnen. En aangezien het totaal der gebeurtenissen onmisbaar is als achtergrond voor de gedragingen van de kardinaal, moet men de zwakke rol van die gebeurtenissen een tekortkoming noemen. Tweehonderd bladzijden minder en een sterkere verdichting van het drama zouden een boeiender roman hebben opgeleverd.

KUNST IN 'T KORT

Er is in Frankrijk een omvangrijke schilderijenzwendel ontdekt.

Talrijke doeken blijken valselijk aan zeer bekende, min of meer moderne schilders te zijn toegeschreven. Er zijn nu al zevenendertig van deze schilderijen in beslag genomen, die afkomstig heetten te zijn van Vlaminck, Jongkind, Rouault, Corot, Gauguin, Picasso, Matisse, Renoir en anderen, doch in werkelijkheid voor het merendeel vervaardigd waren door een zekere Claude Jager uit Tours. De zaak werd aan het rollen gebracht, toen er vijf valse Vlamincks te koop werden aangeboden.

De doeken waren afkomstig van mevrouw De Boulat, die het kasteel De Mazères bij Azay-le-Rideau bewoont. Bij een huiszoeking zijn negen andere vervalsingen in beslag genomen. Mevrouw De Boulat en Claude Jager zijn in staat van beschuldiging gesteld.

●

De Britse sterrekundige Percy Wilkins, die vooral bekend is geworden door zijn bestudering van het maanoppervlak, is op 62-jarige leeftijd in Londen overleden.

●

Er is in Nederland een comité gevormd dat zich ten doel stelt gelden te verzamelen, die zullen dienen om de dirigent Carl Schuricht, die op 3 juli tachtig jaar wordt, en lange tijd in Nederland heeft gewerkt, een huldeblijk aan te bieden.

●

Een Amerikaanse expeditie heeft op de Zuidpool een hut gevonden die in 1911 gebouwd werd door de Britse Zuidpoolreiziger Robert F Scott kwam het jaar daarop om het leven. De expeditie trof in de hut boeken aan (werken van Jules Verne en Edgar Allan Poe), schoenen, specerijblikken en een tabaksdoos. Alle voorwerpen zijn in de kou goed behouden gebleven. De twee boeken zullen worden toegezonden aan dr Griffith Taylor in Australië, die naar men aanneemt de enige overlevende is van Scott's expeditie.

●

De Italiaanse schilder Giuseppe Cherubini, die in talrijke kerken en theaters heeft gewerkt, is op 92-jarige leeftijd in Venetië overleden.

In Galerie de Boog zijn op het ogenblik zes nieuwe doeken van Venezolaanse schilders te zien, vier van Vestrini, een van Borges en een van Lia Bermudez. Deze zending hedendaagse schilderijen komt uit Maracaibo; werk uit Caracas kan nog tegemoet worden gezien. Het gaat niet slecht met de Boog, zo heeft men ons verteld. Voor degenen, die deze kunsthandel drijven blijft het echter een moeilijke opgave een kunstzinnig-verantwoorde 'voorraad' aan te leggen, waarin zowel de bewoners van ons eiland als de toeristen, die met de omstandigheden thuis, zoals het veel gedempter licht, rekening moeten houden, iets van hun gading vinden. Ons is het, rondneuzend bij de Boog, al herhaalde malen gebeurd, dat ons oog getroffen werd door iets, dat we in Holland graag zouden willen ophangen, maar dat hier gewoon niet op zijn plaats zou zijn. En omgekeerd: wie herinnert zich niet uit Holland vele tropische zonsondergangen en kleurige hanengevechten, ingelijst en aan de wand gehangen, minder uit artistiek oogpunt dan wel uit heimwee naar de warmte en de zon?

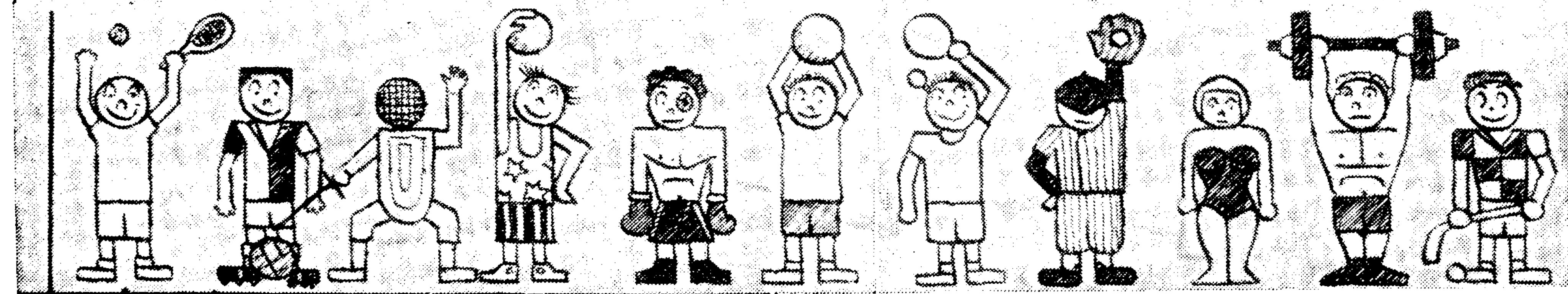
Behalve schilderijen is er ook een zending ceramiek van de Nederlandse pottenbakker Gerben van Hes aangekomen. Het zijn bakjes en vazen, mooi van kleur en lijn. Het glazuur, dat van Hes gebruikt, doet soms aan emaile op koper denken. Enige specima staan op de foto, die hierbij is afgedrukt.

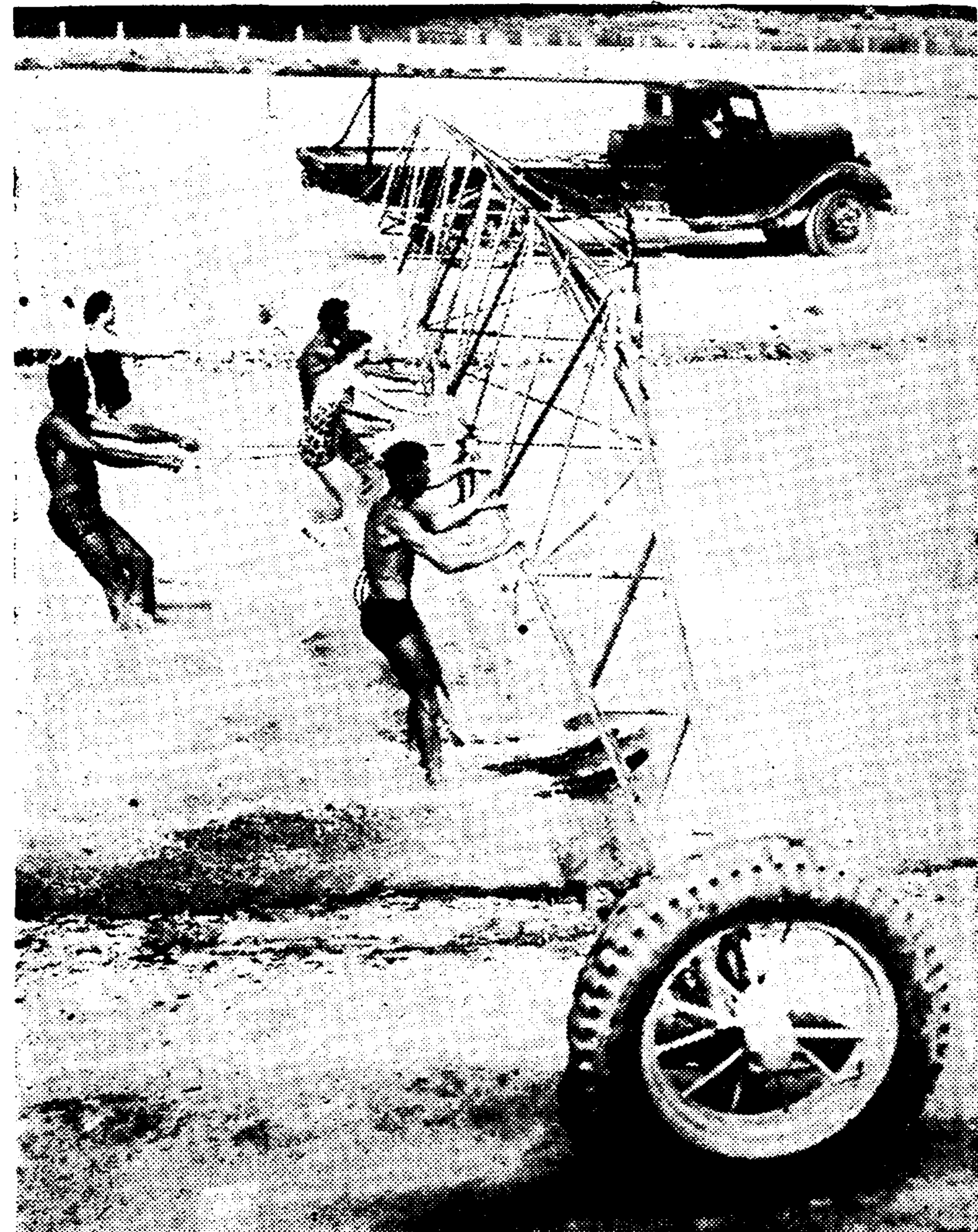

AMIGOE-SPORT

Het waterskieen heeft in vele landen van de wereld grote opgang gemaakt. Toch zien vele sportliefhebbers ervan af om zelf op de houten latten te gaan staan omdat zij het beoefenen van deze sport te moeilijk vinden. Om deze angst op te heffen heeft men in Australië een zeer vernuftige en toch zo eenvoudige uitvinding gedaan. Over een cirkelvorming kanaal heeft men een rijdende brug geconstrueerd, waaraan de waterskiers zich vast kunnen houden. Een oude vrachtauto brengt nu de brug opgang en bij een matige snelheid, die kan worden opgevoerd tot 75 KM per uur kunnen de eerste lessen beginnen.

Zeezeilwedstrijd om de „Edna Cup"

Zoals we het vorige jaar reeds meldden is er door de bekende zeiler J. de Jong een beker beschikbaar gesteld voor de winnaar van zeewedstrijden.

Op 8 augustus 1959 werd de eerste wedstrijd verzeild waarover we destijds uitvoerig berichtten en de heer de Jong zelf werd winnaar met Romanesko in het jacht de „Edna".

Deze zeilers zijn nu uitgedaagd door de draken zeilers J. Kloen en A. v. Gelderen met het jacht „Troepiaal". De Heer Kloen is kortgeleden van verlog teruggekeerd met een geheel nieuwe tuig en zijn schip is in prima conditie. Voor Ab van Gelderen zal dit de laatste zeewedstrijd zijn, daar hij Curaçao binnenkort voorgoed verlaat. We hopen dat deze sportieve zeiler ook in zijn nieuwe woonplaats dezelfde sucessen zal zoeken als hier zijn deel werden.

Als derde deelnemer zal Asiento's kampioen Dick Brinkhuis met zijn bemanning Ben Teuben de „Witte Draeck" zeilen en hoogstwaarschijnlijk dingt Chiel Hagedoorn met de „Rex" eveneens mee.

Alle andere zeilers met een zeewaardig jacht kunnen aan deze wedstrijd deelnemen welke zal plaats vinden op zondag 21 februari.

Gegadigden kunnen zich opgeven bij de wedstrijd-commissaris van de organiserende vereniging; de zeilclub Asiento, alwaar tevens alle nadere inlichtingen te verkrijgen zijn. Het adres is J. W. Neder Helman, Sparreweg 6, Jul. dorp. tel. 9-4227.

Contactavond:

Vóór deze wedstrijd op donderdag 18 februari om 20.15 uur zal er in het paviljoen Rust en Burgh een bijeenkomst van Curaçao's zeilers worden gehouden.

De zeilclub Asiento hoopt op deze avond alle deelnemers aan de wedstrijden van 17 januari aanwezig te zien met alle andere belangstellenden in de zilsport. Op deze avond zullen er slides vertoond worden van bovengenoemde wedstrijden, terwijl er tevens op foto's ingetekend kan worden. Een voorlopige datum voor de volgende wedstrijden op binnenwater zal vastgesteld worden, terwijl het nieuwe wedstrijdreglement behandeld zal worden.

Aan de hand van gemaakte vaar[illegible] enige klassen ingedeeld worden, zodat alle zeilers van het Spaanse Water weer met de wedstrijdzeilsport kennis zullen [illegible] inlichtingen betreffende deze avond eveneens op bovengenoemd adres.

Zeilers, houdt deze avond vrij.

Russisch echtpaar van wereldkampioenen

De Rus Boris Stenin is dit weekeinde tijdens wedstrijden te Davos wereldkampioen hardrijden op de schaats geworden. Daarmee werd ook de titel bij de heren een familiebezit, want Stenin's echtgenote behaalde vorige week reeds het wereldkampioenschap der dames. De Rus was veruit de sterkste. In het algemeen klassement (500 M, 1.500 M, en 10.000 M.) had hij een voorsprong van bijna drie punten op de 21-jarige Fransman Kouprianoff, die verrassend tweede werd voor de oost-Duitser Kuhnert. De Russen wonnen drie van de vier afstanden Alleen op de 10.000 meter werd hun hegemonie doorbroken. Dat geschiedde door de Nederlandse favoriet Jan Pesman, die een fantastische rit reed en als enige rijder beneden de 17 minuten bleef. Pesman eindigde in het algemeen klassement als zesde, Van der Grift werd 11e en Van den Berg (4e op de 10.000 meter) 13e. De twee andere Nederlandse vertegenwoordigers (Broekman en De Graaff) werden niet geplaatst.

Olympische Winterspelen

Vrees voor mislukking enigszins afgenomen

Speciale ploegen arbeiders zijn in volle actie om de schade te herstellen aan de olympische installaties, veroorzaakt door regen en natte sneeuw, overstromingen en omgewaaide bomen. In de middag was de regen, die 24 uur in de vallei was gevallen, overgegaan in natte sneeuw en hagel. Tevens werden windstoten van enorme kracht waargenomen. Een telefoonbeambte werd door zulk een vlaag tegen een boom geworpen, waarbij hij zijn duim brak en verwondingen aan het hoofd opliep. Van training kon geen sprake zijn, de reeds gearriveerde atleten konden hun verblijven niet verlaten. Tegen het vallen van de avond gingen de temperaturen sterk omlaag, waardoor de vrees voor een mislukking van de spelen, die donderdag 18 februari namelijk officieel geopend worden, wat verminderde. Het weer dient echter gunstig te blijven, anders komt de opening in gevaar.

Het olympische team van nationalistisch China en de eenmans-ploeg van India zullen niet mogen deelnemen aan de olympische winterspelen, die 18 februari in Squaw Valley beginnen. Marc Hodler, de president van de internationale skifederatie (F.I.S.), heeft telegrafisch aan het organisatie-comité laten weten, dat nationalistisch China noch India lid is van de F.I.S. en dat, conform de olympische reglementen, geen skiërs van beide landen tot de spelen kunnen worden toegelaten.

Eerder was nationalistisch China er al op attent gemaakt, dat het land, dat ook niet bij de internationale schaatsenrijdersfederatie is aangesloten, geen hardrijders kan uitzenden naar de winterspelen. Beide landen hadden alleen ingeschreven voor de olympische ski-wedstrijden.

SPES PATRIAE organiseert schrikkelfuif

Het bestuur van de Jongelingen vereniging Spes Patriae organiseert op zaterdag 27 februari a.s. in de club J.P.F. haar traditionele schrikkelfuif.

In de regel zijn het de heren, die de dames om een dansje gaan vragen, doch op zo'n schrikkelfuif zijn de rollen gedurende een bepaalde tijd omgekeerd.

De dames ontvangen bij de ingang een balboekje, waarin zij de naam van de heer met wie zij één bepaald stuk zal dansen laat invullen en paraferen door de betrokkene.

Bij elke dans worden de balboekjes bij het binnen treden van de zaal gecontroleerd. Op een bepaald moment dienen de boekjes, welke op naam staan, ingeleverd te worden, waarna ze door een jury worden gecontroleerd.

De dame die dan de meeste stukken en wel met verschillende heren heeft gedanst, wordt als „schrikkelkoningin 1960" gekroond.

Ingeval er meerdere dames aanspraak op deze titel maken, beslist het lot.

De schrikkelkoningin ontvangt als herinnering aan deze avond een geschenk.

In 1956 was het mej. L. Langguth, die de titel verwierf.

Op de toegangsbewijzen, die elk van een nummer is voorzien, zal als doorprice een week-end trip voor twee personen naar Aruba v.v. worden verloot.

Beperkte introductie voor deze avond is toegestaan, doch onder voorbehoud van het bestuur.

De muziek wordt verzorgd door de populaire conjunto San Jose en wel vanaf 9—3 uur n.m.

De negentienjarige Amerikaanse kleurlingatleet John Thomas heeft in de afgelopen dagen bij het hoogspringen tweemaal de hoogste van 2 meter en 18 centimeter bereikt. Dit is de grootste hoogste die een atleet tot nog toe bij het hoogspringen heeft gehaald.

De vrouwen kunnen het ook!

Dr Barbara Moore, de Engelse marathonwandelaarster, heeft een voettocht van 1600 km., die begon in John O'Groats, de noordoostelijke uithoek van Schotland, volbracht in Landsend, de zuidwestelijke uithoek van Engeland

De 56-jarige in Rusland geboren dentiste vertrok 13 januari. Zij heeft tijdens de wandeling hoofdzakelijk geleefd op rauwe groenten, fruit, noten, vruchtensap, honing en melk.

Op de laatste 16 kilometer van haar tocht werd dr Moore door een menigte van naar schatting 10.000 man gevolgd. „Ik heb, naar ik hoop, bewezen, dat wij vrouwen alles kunnen wat mannen kunnen", aldus dr Moore.

Zij kondigde aan, dat als volgende punt op haar programma een wandeling door de V.S. van kust tot kust staat, een afstand van 4800 km.

SPORT-VARIA

De Spanjaard Young Martin, oud-Europees kampioen vlieggewicht, heeft dinsdagavond in Londen een k.o. nederlaag geleden tegen John Caldwell. In de derde ronde van het gevecht, dat was afgesloten op tien ronden, plaatste de bokser uit noord-Ierland de beslissende stoot.

—x—

Anatoly Mikhailov, de Russische atleet die maandag op een overdekte baan de 100 meter liep in 10,4 sec., heeft dinsdag te Leningrad opnieuw een voortreffelijke prestatie in een indoorwedstrijd geleverd. Hij won de 110 meter horden in 13,8 sec. en bleef daardoor 1/10 seconde beneden de beste wereldprestatie op overdekte banen, die hijzelf in 1958 heeft geleverd.

—x—

De Nederlandse ploeg, die zal deelnemen aan de Olympische winterspelen in Squaw Valley, is gisteravond van Schiphol vertrokken. Na een toespraak van Jonkheer Feith, voorzitter van de Nederlandse sportfederatie, stapten de kunstrijdsters Sjoukje Dijkstra en Joan Haanappel, alsmede de hardrijders Jan Pesman, Wim de Graaff, Henk van der Grift, Kees Broekman en Jeen van den Berg in de DC 7 „De Barendszee", die om vijf over elf het platform afrolde.

—x—

De Amerikaanse zwaargewicht Pete Rademacher — Olympisch kampioen 1956 en o.m. tegenstander van Patterson in een titelgevecht in 1957 — heeft in Frankfurt een zege behaald door technisch k.o. in de zevende ronde op de Duitse idool Uli Nitchke. Rademacher was voortdurend superieur.

Optimistisch

De Amerikaanse communistische partij is ervan overtuigd, dat zij aan het begin staat van een betere tijd, die meer leden en meer invloed zal brengen, zo luidt de conclusie van een verslag van de Amerikaanse congrescommissie voor onderzoek naar anti-Amerikaanse activiteit. De communisten zouden hun voorspoed verwachten als gevolg van de prediking der co-existentie, het groeiende internationale prestige van de Sovjet-Unie zijn de bezoeken over en weer van Eisenhower en Chroesjtsjef.

Eindelijk...

In een van zijn befaamde en beruchte instructies aan zijn journalisten verklaarde de legendarische lord Northcliff eens: „Als een hond een man bijt, is dat geen nieuws. Een man, die een hond bijt, dat is pas nieuws". Vandaar, dat de „Evening News" dezer dagen in een kop over twee kolommen uitriep: „Eindelijk: man bijt hond". Het nieuws werd onthuld, toen de 29-jarige Samuel Wilson voor een Londense magistraat verscheen. Een politie-sergeant vertelde, dat Wilson een grote Duitse herder, die op het politiebureau rustig in een gang lag te slapen, op „gemene wijze" in de nek beet. De politieman had grote moeite de hond er van te weerhouden in gelijke munt terug te betalen. Wilson kreeg zes maanden gevangenisstraf wegens geweldpleging tegen twee agenten. Het bijten van de hond werd geen strafbaar feit geacht.

5 misdadigers ontsnapt

Vijf misdadigers hebben kans gezien om te ontsnappen uit de gevangenis van Fresnes, 15 km. ten zuiden van Parijs, die een der best bewaakte in Frankrijk heet te zijn. De gevangenen hebben kans gezien om ongemerkt een tunnel van twaalf meter te graven en daardoor buiten de muren te komen. De uitbraakpoging, waaraan twee maanden gewerkt moet zijn, was door zes man ondernomen, doch een van hen was te dik om te passeren en is onderweg blijven steken.

Twee van de vijf ontsnapten zijn beruchte misdadigers, een van hen de 39-jarige Belg Jean Ambreis. een vroegere mijnwerker, is in België bij verstek ter dood veroordeeld wegens het vermoorden van een douanier. Hij zat in Fresner een straf van tien jaar uit, waarna hij aan België zou worden uitgeleverd. Van zijn tien Franse jaren waren er reeds vier om.

De politie is onmiddellijk met speurhonden een uitgebreide klopjacht begonnen. Een van de ontsnapten is inmiddels in het huis van zijn ouders in Parijs aangehouden. Hij vertelde, dat het groepje in de buurt van Fresnes een auto had gestolen en daarmee aan de haal was gegaan. Hij was onderweg uitgestapt en met een bromfiets verder gevlucht.

Leven op de maan

De Russische bioloog Wladimir Nikitin heeft in een artikel in „Komsomoslkaja Prawda" geschreven, dat er op de maan ongebruikelijke levensvormen kunnen voorkomen.

Indien er in ons zonnestelsel leven op andere planeten dan de aarde voorkomt, zal dit waarschijnlijk op Mars en Venus zijn, aldus deze professor.

Prof. Nikitin zei te hopen dat de mens spoedig op deze planeten zal kunnen landen.

Rumoer op hoog niveau over de defensie der VS

De Amerikaanse senaat heeft zijn onderzoek naar de toestand van de defensie van het land met gesloten deuren voortgezet, nadat de voorzitter van de commissie van stafchefs, generaal Twining had gezegd dat er teveel geheimen uitlekken. Volgens generaal Twining worden zaken die de militairen als geheim en zeer geheim bestempelen, toch bekend. Toen men de generaal vroeg of hij dit een hopeloze taak vond zei hij: „Niet hopeloos, omdat wij nog altijd enkele geheimen hebben die niet zijn uitgelekt".

Ook de leider van de republikeinen in de senaat, Dirksen, heeft er over geklaagd dat bij de behandeling van defensie-vraagstukken in een subcommissie van het congres te veel gegevens bekend worden die voor de Russen van waarde zijn.

Hij zei president Eisenhower hierop gewezen te hebben.

Dirksen zei tot verslaggevers met stomheid geslagen geweest te zijn toen hij de bevelhebber van de strategische luchtmacht, generaal Power, had horen zeggen dat de Sovjet-Unie al genoeg raketten kan lanceren om de vergeldingsstrijdkrachten van de Verenigde Staten te vernietigen.

Generaal Twining heeft in de commissie voor ruimtevaart en paraatheid van de senaat meegedeeld ervan overtuigd te zijn dat geen land thans of in de toekomst de Verenigde Staten kan aanvallen zonder onaanvaardbare schade te lijden.

Generaal Twining zei voorts dat hij opheldering wilde geven over de tegenstrijdigheid in de cijfers over de Russische produktie van intercontinentale raketten. Hij zei dit niet te kunnen zonder cijfers te noemen.

De gepubliceerde cijfers onderschatten in het algemeen de Russische produktie en overschatten de Amerikaanse, aldus Twining.

Urdaneta gaat getuigen

Per vliegtuig is gisteren uit Caracas naar Washington vertrokken Gilberto Urdaneta, de laatste ambassadeur van Venezuela in de Dominikaanse republiek, voor de verbreking der diplomatieke betrekkingen tussen de twee landen. Urdaneta verklaarde, dat het doel van zijn reis is de vergaderingen van de centrale commissie van de organisatie van Amerikaanse staten bij te wonen, waarin hij zal getuigen over de vijandige houding en onheuse handelingen van de Dominikaanse regering tegen de Venezolaanse ambassade tijdens het verblijf van een groep Dominikaanse vluchtelingen in genoemde ambassade.

Chroesjtsjef „koert" de vrede weer

Premier Chroesjtsjef heeft te Moskou op een receptie, die door president Gronchi werd gegeven, in antwoord op een toespraak van het Italiaanse staatshoofd verklaard, dat de mensen thans als gevolg van een „werkelijke verbetering" van de internationale toestand, vredig kunnen slapen en niet behoeven te vrezen dat er in de nacht iets aangenaams gebeurt. Maar de tijd is gekomen om de vrede te consolideren, zodanig dat de toestand, die door de oorlog is ontstaan, wordt gestabiliseerd.

Wij zeggen, dat wat door de oorlog werd veranderd, niet zonder een oorlog kan worden gewijzigd. Tsjechoslowakije, Polen en Hongarije zullen nooit een wijziging van hun grenzen met Duitsland toestaan. Wij, als hun bondgenoten, begrijpen en steunen hen, aldus Chroesjtsjef volgens het Italiaanse persbureau Ansa, dat een verslag van de receptie gaf.

Indien men verdere ontspanning mogelijk wil maken moeten eens en voor al de gebiedswijzigingen in Europa worden erkend, een vredesverdrag met Duitsland getekend en de Berlijnse kwestie worden opgelost.

Wij hebben een vredesverdrag met de beide Duitslanden voorgesteld. Adenauer wil niet. Maar wie vraagt hem iets? Wij hebben miljoenen mensen verloren, zo vervolgde de Sovjet-premier, en wij zijn, nadat de Duitsers tot Moskou waren doorgedrongen, in Berlijn gekomen. Het is duidelijk dat de Duitsers niet hun wil kunnen opleggen.

Chroesjtsjef noemde een vredesverdrag met Duitsland een noodzakelijk iets om de nadelige gevolgen van de oorlog te liquideren. Met name is de liquidatie van het bezettingsregime in west-Berlijn nodig, waarbij men niet de wil der west-Berlijners zou mogen negeren. In tegendeel wij willen, aldus Chroesjtsjef, het huidige regime erkennen en een stabiele toestand scheppen.

Wij zullen west-Berlijn de mogelijkheid geven met alle landen waarmee het betrekkingen wil hebben verbindingen et onderhouden. De Sovjet-Unie ziet geen andere goede weg maar zal iedere andere redelijke oplossing bestuderen.

Chroesjtsjef nodige, nadat hij de lof van het communistische stelsel had gezonden, president Gronchi uit communist te worden. Denk goed na en na rijp overleg zult gij eveneens communist worden, aldus de Sovjet-premier die onder meer had verklaard dat, het oude Rusland in korte tijd tot het eerste land ter wereld op cultureel gebied was geworden en in 1965 de eerste mogendheid op economisch en financieel gebied zal zijn geworden. Dit was gebeurd tijdens het communistische stelsel waaronder degene de intelligentste is die het werkelijk is in tegenstelling tot het kapitalistische stelsel, „waaronder de intelligentste degene is die de meeste dollars heeft".

President Gronchi antwoordde op Chroesjtsjefs uitnodiging:

Het zou kunnen gebeuren dat premier Chroesjtsjef op een dag door de goddelijke genade ertoe zou worden gebracht christen-democraat te worden. Deze wens spreek ik van mijn kant uit.

Chroesjtsjef verklaarde hieron voorstander te zijn van de partij die de bevolking het grootste welzijn brengt. „Indien u erin slaagt dat te bereiken, neem ik uw aanbod aan".

Groeiend verzet tegen Trujillo

Het Amerikaanse weekblad „Newsweek" publiceerde dezer dagen een beschouwing over de toestand in de Dominikaanse republiek, waarin de schrijver Harold Lavine zegt, dat de activiteit tegen generaal Trujillo toeneemt, goeddeels in het buitenland en vooral in de stad Ponce, op Puerto Rico.

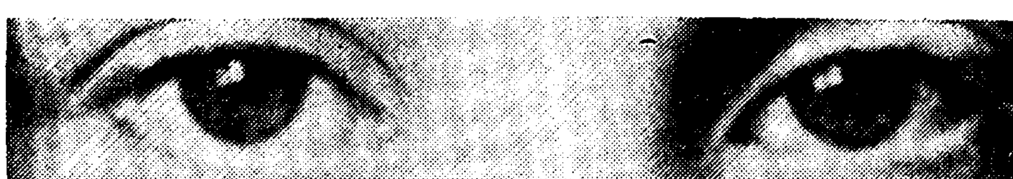
Lavine gaat het optreden van de militaire geheime dienst van de Dominikaanse republiek na en zegt, dat tot nu toe 1.600 arrestaties zijn verricht. Volgens de schrijver heeft de samenzwering tegen Trujillo niets te maken met Fidel Castro. „Dit is geen revolutie als die van Castro. Zij is eenvoudig een complot om Trujillo en de trawanten, die hem beschermen, te vermoorden.

De arbeiders en de boeren hebben er part noch deel aan. Er zijn geen oproerlingen met geweren in de bergen. Er staan op Cuba noch elders expedities gereed om Dominikaans grondgebied binnen te vallen

De samenzweerders zijn vooraanstaan de mannen, die geloven juist door hun positie beter in staat te zijn een - wat men zou kunnen noemen - burgerlijke staatsgreep te plegen. Misschien is dat allemaal een hersenschim, doch de samenzweerders in ballingschap zijn vervuld van optimisme.

Het artikel in „Newsweek" haalt een balling aan, volgens wie Trujillo voor 1 maart zal sterven, en een andere die vertelde, dat de volgende samenkomst van de samenzweerders „wellicht in de komende dagen" te Caracas wordt gehouden.

visie op het wereldgebeuren

Ballingen verenigt U

Aan het slot van een lange vergadering, die de leiders van zes revolutionaire organisaties voor de bevrijding van de Dominikaanse republiek te Caracas hielden, gaven zij een verklaring uit, waarin zij mededeelden een centrale leiding te hebben ingesteld, die alle Dominikaanse groeperingen in balingschap zal omvatten om de doelmatigheid van de bevrijdingsbeweging te verhogen.

In de verklaring spreken zij hun diepe dankbaarheid uit aan Venezuela „voor zijn broederlijk gebaar om de Dominikaanse zaak voor de organisatie van Amerikaanse staten te brengen". De verklaring is ondertekend door vertegenwoordigers van Dominikaanse bevrijdingsbewegingen te New York, op Cuba en Puerto Rico.

De leiders van de Dominikaanse verzetsbeweging in Caracas zullen aanstaande zondag in het „sportpaleis" te Caracas een grote betoging organiseren, waaraan vertegenwoordigers zullen deelnemen van alle democratische organisaties in Venezuela en vertegenwoordigers van ballingen uit Nicaragua, Paraguay en Haiti. Een bijzondere uitnodiging is gericht aan kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders in de Venezolaanse hoofdstad als blijk van erkentelijkheid voer de moedige houding van de kerk in Santo Domingo, welke vooral tot uiting kwam in het historische herderlijk schrijven van de Dominikaanse bisschoppen.

STEVENSON op reis door Lat.-Amerika

Adlai Stevenson is gisteren vertrokken voor een rondreis door elf landen van latijns-Amerika. De vroegere democratische kandidaat voor het Amerikaanse presidentschap verklaarde tegenover de pers, dat hij deze reis maakt in de geest van iemand „die wil leren om aldus een beter burger van het halfrond" te worden. De eerste etappe van Stevenson reis gaat naar Mexico, waar hij verschillende steden zal bezoeken. Vervolgens gaat hij naar Guatemala en Panama.

Ik geloof, dat alle Noordamerikanen meer van hun buren willen afweten. Latijns-Amerika is beslissend voor de Verenigde Staten en de vrije wereld, aldus Stevenson. Er zijn daar snelle veranderingen op til en er breekt een dageraad aan van meer democratie.